

MINISTERSTWO
GOSPODARKI MORSKIEJ
I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ

Warszawa, dnia 10 maja 2019 r.

Departament Prawny

DP.WPL.1.0210.28.2019.PZ

Pani

Monika Salamończyk

Dyrektor

Departamentu Prawa Gospodarczego

Rządowe Centrum Legislacji

Dot. sprawy RCL.DPG.550.15/2019

Szanowna Pani Dyrektor,

działając na podstawie § 71-72 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M.P. poz. 1006, z późn. zm.), w załączeniu przekazuję *projekt ustawy o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych (UD505)* wraz z załącznikami i zwracam się z uprzejmą prośbą o skierowanie projektu do rozpatrzenia przez komisję prawniczą w najbliższym możliwym terminie.

Nowa wersja projektu uwzględnia uzgodniony z Ministrem Obrony Narodowej sposób wykonania ustaleń Stałego Komitetu Rady Ministrów.

Z wyrazami szacunku

Bartosz Szczurowski

Dyrektor

Departamentu Prawnego

w Ministerstwie Gospodarki Morskiej

i Żeglugi Śródlądowej

/- podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/

Załączniki:

- projekt ustawy,
- uzasadnienie,
- ocena skutków regulacji,
- pismo MON dot. uzgodnionego sposobu uwzględnienia uwag MON,
- opinia MSZ.

Do wiadomości:

Departament Gospodarki Morskiej.

U S T A W A

z dnia

o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych.

2. Planowanie, przygotowanie i realizacja inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, w tym postępowania z nimi związane, nie mogą naruszać potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa.

3. Ustawę stosuje się do portów o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej, o których mowa w art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich, zwanej dalej „ustawą o portach”.

4. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) port zewnętrzny – część portu morskiego powstała w wyniku załadownienia przez przekształcenie akwenu (gruntu pod wodami) w ląd (użytek gruntowy nie pokryty wodami);

2) inwestycje w zakresie budowy portów zewnętrznych – roboty budowlane związane z przygotowaniem i realizacją budowy, przebudowy, remontu, montażu lub rozbiórki portów zewnętrznych, obejmujące:

a) infrastrukturę portową, o której mowa w art. 2 pkt 4 ustawy o portach, związaną z portami zewnętrznymi, w tym budowle zapewniające dostęp do portów zewnętrznych od strony lądu, takie jak drogi wraz ze zjazdami oraz linie kolejowe, a także związane z tą infrastrukturą portową obiekty budowlane.

b) infrastrukturę zapewniającą dostęp do portów, o której mowa w art. 2 pkt 5 ustawy o portach,

3) kataster nieruchomości - kataster w rozumieniu ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2101 oraz z 2018 r. poz. 650 i 1669);

4) inwestor – podmiot realizujący inwestycję w zakresie budowy portów zewnętrznych:

a) podmiot zarządzający portem o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 1933),

b) dyrektor urzędu morskiego, w zakresie infrastruktury zapewniającej dostęp do portu, o której mowa w art. 2 pkt 5 ustawy o portach,

c) inny podmiot, na podstawie umowy zawartej z podmiotem zarządzającym portem, o którym mowa w lit. a);

5) roboty budowlane, dostawy, usługi - roboty budowlane, dostawy, usługi w rozumieniu ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1986 i 2215);

6) uzbrojenie terenu - urządzenia infrastruktury technicznej, o których mowa w art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2204 i 2348 oraz z 2019 r. poz. 270 i) oraz ropociągi.

Art. 2. Właściwy podmiot zarządzający portem koordynuje przebieg realizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, w szczególności:

- 1) opracowuje harmonogram przygotowania i realizacji inwestycji;
- 2) monitoruje wykonywanie zadań zgodnie z harmonogramem;
- 3) monitoruje realizację inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, rekomenduje działania usprawniające proces realizacji inwestycji i sporządza kwartalne raporty - przekazując je do ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

Art. 3. Inwestycje w zakresie budowy portów zewnętrznych są celami publicznymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Rozdział 2

Przygotowanie inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych

Art. 4. 1. Decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, na wniosek inwestora, wydaje właściwy miejscowo wojewoda. Wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych może odnosić się do całości lub części zadania inwestycyjnego, o którym mowa w art. 1 ust. 4 pkt 2.

2. Wojewoda wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, w odniesieniu do tej części inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych realizowanej przez danego inwestora, która jest zlokalizowana na obszarze danego województwa.

3. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych jest minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

4. Wojewoda niezwłocznie zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych oraz o wydaniu takiej decyzji.

Art. 5. 1. Wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych zawiera:

1) określenie granic terenu objętego wnioskiem, przedstawionych na kopii mapy zasadniczej lub w przypadku jej braku, na kopii mapy ewidencyjnej, przyjętych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, a w polskich obszarach morskich za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych naniesionych na mapę morską, obejmujących teren, którego wniosek dotyczy i obszaru, na który ta inwestycja będzie oddziaływać, w skali 1:5000 lub większej;

2) określenie lokalizacji sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich oraz podmorskich kabli i rurociągów, a także niezbędnych akwenów związanych z funkcjonowaniem portu

zewnątrznego, za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych naniesionych na mapę morską, i ich charakterystyczne parametry techniczne;

3) określenie zmian w dotychczasowym sposobie zagospodarowania i uzbrojeniu terenu;

4) analizę powiązania inwestycji z uzbrojeniem terenu;

5) charakterystykę inwestycji, obejmującą:

a) określenie zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków, a także innych potrzeb w zakresie uzbrojenia terenu, a w razie potrzeby również sposobu zagospodarowywania odpadów,

b) określenie planowanego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym przeznaczenia i gabarytów projektowanych obiektów budowlanych, przedstawione w formie opisowej i graficznej,

c) określenie charakterystycznych parametrów technicznych inwestycji oraz danych charakteryzujących jej wpływ na środowisko;

6) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, 1479 i....), z uwzględnieniem art. 21 - jeżeli jest ona wymagana;

7) mapy z projektami podziału nieruchomości, w przypadku konieczności dokonania podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne;

8) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 26 ust. 3 i 6;

9) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 26 ust. 7;

10) wskazanie ujawnionych ograniczonych praw rzeczowych obciążających nieruchomości wskazane zgodnie z pkt 8 i 9;

11) wskazanie nieruchomości, w tym gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy bądź gruntów objętych obszarem kolejowym, jeżeli inwestycja w zakresie budowy portów zewnętrznych wymaga przejścia przez te grunty, a w przypadku gruntów stanowiących pas drogowy również, jeżeli inwestycja w zakresie budowy portów zewnętrznych wymaga budowy lub przebudowy zjazdów, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 29 ust. 1; jeżeli inwestycja w zakresie budowy portów zewnętrznych wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy bądź grunty objęte obszarem kolejowym, inwestor określa sposób, miejsce i warunki umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń; w przypadku gdy inwestycja w zakresie budowy portów zewnętrznych wymaga budowy lub przebudowy zjazdów, inwestor określa także parametry techniczne zjazdów, a jeżeli wniosek dotyczy budowy zjazdów również ich lokalizację;

12) wskazanie podmiotów innych niż inwestor, na rzecz których ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości ma nastąpić zgodnie z art. 29 ust. 2, oraz zgodę tych podmiotów na takie ograniczenie na ich rzecz sposobu korzystania z nieruchomości;

13) wskazanie okresu, w jakim decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych ma wywoływać skutek, o którym mowa w art. 29 ust. 1, w przypadku gdy ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 29 ust. 1, ma nastąpić na czas określony;

14) opinie, o których mowa w ust. 3;

15) wypisy z rejestru gruntów wraz z wyrysami z mapy ewidencyjnej dla terenu objętego wnioskiem, z wyłączeniem polskich obszarów morskich.

2. Nie można uzależniać wydania decyzji o lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych od zobowiązania inwestora do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków.

3. Przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych inwestor występuje o opinie:

1) ministra właściwego do spraw zdrowia - w odniesieniu do inwestycji lokalizowanych na obszarach, którym został nadany status uzdrowiska albo status obszaru ochrony uzdrowiskowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1056);

2) ministrów właściwych do spraw gospodarki morskiej, energii, gospodarki, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, spraw wewnętrznych, Ministra Obrony Narodowej oraz właściwego dyrektora urzędu morskiego - w odniesieniu do wznoszenia lub wykorzystywania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2214 oraz z 2019 r. poz. 125);

3) właściwego dyrektora urzędu morskiego, ministrów właściwych do spraw energii, gospodarki, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, spraw wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej - w odniesieniu do układania i utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej; w przypadku gdy kable lub rurociągi będą przebiegały również na odcinku lądowym, inwestor występuje także o opinię właściwego wójta, burmistrza albo prezydenta miasta;

4) ministrów właściwych do spraw gospodarki morskiej, energii, gospodarki, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, spraw wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej - w odniesieniu do lokalizacji oraz sposobów utrzymywania kabli lub rurociągów w wyłącznej strefie ekonomicznej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;

5) dyrektora właściwego urzędu morskiego - w odniesieniu do obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;

- 6) organu właściwego w sprawach terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych - w odniesieniu do terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;
- 7) organów właściwych w sprawach ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz melioracji wodnych - w odniesieniu do gruntów wykorzystywanych na cele rolne i leśne, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161) oraz zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r. poz. 2268 oraz z 2019 r. poz. 125);
- 8) właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej – w odniesieniu do wymagań dotyczących ochrony przeciwpożarowej, w szczególności zapewnienia wody do celów przeciwpożarowych i dojazdu dla pojazdów jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz wymagań dotyczących lokalizacji inwestycji w bezpiecznej odległości od zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej;
- 9) dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe - w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa;
- 10) właściwego organu nadzoru nad gospodarką leśną - w odniesieniu do gruntów leśnych innych niż określone w pkt 9;
- 11) właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków - w odniesieniu do zabytków chronionych na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2067.);
- 12) właściwego zarządcy drogi - w odniesieniu do obszarów pasa drogowego, w tym w zakresie parametrów technicznych zjazdów oraz sposobu, miejsca i warunków umieszczenia w pasie drogowym obiektów lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, a jeżeli wniosek dotyczy budowy zjazdów również w zakresie ich lokalizacji, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2068 oraz z późn. zm.);
- 13) właściwego zarządcy infrastruktury lub innego podmiotu zarządzającego obszarem kolejowym - w odniesieniu do obszarów kolejowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2117 z późn. zm¹⁾);
- 14) właściwego miejscowo zarządu województwa, zarządu powiatu oraz wójta (burmistrza, prezydenta miasta);
- 15) Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego - w odniesieniu do obiektów budowanych na terenach pozostających w zasięgu ograniczeń wysokości zabudowy na lotnisku i w jego otoczeniu zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze (Dz. U. z 2018 r. poz. 1183, 1629 i 1637);
- 16) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej - w odniesieniu do nieruchomości, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich;
- 17) dyrektora parku narodowego - w odniesieniu do obszarów położonych w granicach parku i jego otuliny, zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614, 2244 i 2430);

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2361, z 2018 r. poz. 650, 927, 1338, 1629 oraz z 2019 r. poz. 125

18) Ministra Obrony Narodowej - w odniesieniu do inwestycji mogących oddziaływać na:

a) tereny zamknięte niezbędne dla obronności państwa, ustalone na podstawie ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz na ich strefy ochronne, o których mowa w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 oraz z 2019 r. poz. 60),

b) strefy zamknięte dla żeglugi i rybołówstwa niezbędne dla obronności państwa, ustalone na podstawie ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2214 oraz z 2019 r. poz. 125);

19) Głównego Inspektora Ochrony Środowiska – w odniesieniu do prowadzenie państwowego monitoringu środowiska, zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 1471 oraz z 2019 r. poz. 125).

4. Właściwy organ wydaje opinię, o której mowa w ust. 3, w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Kopię opinii właściwy organ przekazuje wojewodzie. Niewydanie opinii w tym terminie traktuje się jako brak zastrzeżeń do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych.

5. Opinie, o których mowa w ust. 3, zastępują uzgodnienia, pozwolenia, opinie, zgody bądź stanowiska właściwych organów, wymagane odrębnymi przepisami dla lokalizacji inwestycji.

Art. 6. 1. Decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych wydaje się w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 5 ust. 1.

2. Do terminu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony, albo z przyczyn niezależnych od organu.

Art. 7. 1. Wojewoda zawiadamia o wszczęciu postępowania o ustalenie lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych:

1) wnioskodawcę;

2) właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem, przy czym zawiadomienia wysyła się na adres określony w katastrze nieruchomości ze skutkiem doręczenia;

3) pozostałe strony, w drodze obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim i urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, na stronach internetowych urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim; w obwieszczeniu zamieszcza się oznaczenia nieruchomości objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz numery ksiąg wieczystych, które zgodnie z danymi zawartymi w ich dziale pierwszym są prowadzone dla tych nieruchomości, a także informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy;

4) właściwe miejscowo organy w sprawach, o których mowa w ust. 3 pkt 2-4, przy czym wójt (burmistrz, prezydent miasta) niezwłocznie ogłasza o wszczęciu postępowania w Biuletynie Informacji Publicznej na swoich stronach podmiotowych.

2. W przypadku nieuregulowanego stanu prawnego nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych lub braku w

katastrze nieruchomości danych pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, do zawiadomienia właściciela lub użytkownika wieczystego o wszczęciu postępowania o ustalenie lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio.

3. Z dniem doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1:

1) nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, objęte wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, nie mogą być przedmiotem obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;

2) w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych do czasu wydania takiej decyzji, nie wydaje się decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego; toczące się postępowania ulegają zawieszeniu z mocy prawa do czasu wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych;

3) w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, do czasu wydania takiej decyzji, zawiesza się postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy lub decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;

4) w odniesieniu do obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, do czasu wydania takiej decyzji, zawiesza się postępowania o wydanie:

a) pozwolenia na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich,

b) pozwolenia ustalającego lokalizację i warunki utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego,

c) decyzji uzgadniającej lokalizację oraz sposoby utrzymywania kabli lub rurociągów w wyłącznej strefie ekonomicznej.

4. Przepisów ust. 3 pkt 2-4 nie stosuje się do postępowań dotyczących terenów zamkniętych ustanowionych przez Ministra Obrony Narodowej lub postępowań, których przedmiotem są zamierzenia realizowane przez jednostki podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane lub na rzecz tych jednostek lub zamierzenia realizowane na rzecz sił zbrojnych państw sojusznicznych.

5. W przypadku, gdy po doręczeniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, nastąpi:

1) zbycie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości objętej wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych,

2) przeniesienie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości objętej wnioskiem, o którym mowa w pkt 1, wskutek innego zdarzenia prawnego

- nabywca, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1, nabywca i zbywca, są obowiązani do zgłoszenia właściwemu wojewodzie danych nowego właściciela lub użytkownika wieczystego.

6. Niedokonanie zgłoszenia zgodnie z ust. 5 i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania.

7. Czynność prawna dokonana z naruszeniem ust. 4 pkt 1 jest nieważna. Przepis ust. 3 pkt 2-4 nie dotyczy postępowań, których stroną są inni inwestorzy realizujący inwestycję w zakresie budowy portów zewnętrznych na danej nieruchomości.

8. Wojewoda niezwłocznie składa wniosek do właściwego sądu o ujawnienie w księdze wieczystej wszczęcia postępowania w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, a jeżeli nieruchomość nie ma założonej księgi wieczystej - o złożenie do istniejącego zbioru dokumentów zawiadomienia o wszczęciu tego postępowania.

Art. 8. W postępowaniu o ustalenie lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych przepisu art. 31 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, nie stosuje się. W przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1-3a Kodeksu postępowania administracyjnego nie zawieszają się postępowania. Przepisy art. 30 § 5 i art. 34 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że organ prowadzący postępowanie wyznacza z urzędu przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu do czasu wyznaczenia kuratora lub przedstawiciela przez sąd.

Art. 9. 1. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych określa i zawiera:

- 1) określenie terenu objętego inwestycją w zakresie budowy portów zewnętrznych, w tym linii rozgraniczających teren inwestycji;
- 2) warunki techniczne realizacji inwestycji;
- 3) określenie warunków wynikających z potrzeb ochrony środowiska zabytków i dóbr kultury, w tym dotyczące przeciwdziałania poważnym awariom przemysłowym;
- 4) warunki ochrony przeciwpożarowej dla inwestycji;
- 5) wymagania dotyczące ochrony interesów osób trzecich;
- 6) zatwierdzenie podziału nieruchomości, o którym mowa w art. 26 ust. 1;
- 7) oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 26 ust. 3 i 6;
- 8) oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 26 ust. 7;
- 9) oznaczenie nieruchomości, w tym gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy bądź gruntów objętych obszarem kolejowym, jeżeli inwestycja w zakresie budowy portów zewnętrznych wymaga przejścia przez te grunty, a w przypadku gruntów stanowiących pas drogowy również, jeżeli inwestycja w zakresie budowy portów zewnętrznych wymaga budowy lub przebudowy zjazdów, w stosunku do których decyzja o ustaleniu

lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 29 ust. 1; jeżeli inwestycja w zakresie budowy portów zewnętrznych wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy bądź grunty objęte obszarem kolejowym, decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych określa sposób, miejsce i warunki umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń; w przypadku gdy inwestycja w zakresie budowy portów zewnętrznych wymaga budowy lub przebudowy zjazdów, decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych określa także parametry techniczne zjazdów, a jeżeli dotyczy budowy zjazdów również ich lokalizację;

10) wskazanie podmiotów innych niż inwestor, na rzecz których ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości ma nastąpić zgodnie z art. 29 ust. 2;

11) wskazanie okresu, w jakim decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych ma wywoływać skutek, o którym mowa w art. 29 ust. 1, w przypadku gdy ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 29 ust. 1, ma nastąpić na czas określony;

12) termin wydania nieruchomości lub opróżnienia lokali i innych pomieszczeń;

13) wskazanie lokalizacji sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich oraz podmorskich kabli i rurociągów, określoną za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych, ich charakterystyczne parametry techniczne, szczegółowe warunki i wymagania wynikające z przepisów odrębnych, a w szczególności w zakresie, o którym mowa w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;

14) warunki i wymagania wynikające z potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa.

2. Sporządzenie projektu decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych powierza się osobie, o której mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, albo osobie wpisanej na listę izby samorządu zawodowego architektów posiadającej uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej albo uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności architektonicznej.

Art. 10. 1. Nieuregulowany stan prawny nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych lub brak danych w katastrze nieruchomości pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania o ustalenie lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych oraz wydania i doręczenia decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych oraz zawiadomienia o jej wydaniu. Przepis art. 8 ust. 1 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

2. Przez nieuregulowany stan prawny należy rozumieć także sytuację, kiedy dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje, a spadkobiercy nie wykazali prawa do spadku.

Art. 11. 1. Wojewoda doręcza decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych wnioskodawcy oraz zawiadamia pozostałe strony o jej wydaniu, w drodze obwieszczenia, w urzędzie wojewódzkim i urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach

podmiotowych organów obsługiwanych przez te urzędy, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim, ze skutkiem doręczenia na dzień obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim. Właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych zawiadomienie o wydaniu decyzji wysyła się na adres określony w katastrze nieruchomości ze skutkiem doręczenia.

2. W przypadku nieuregulowanego stanu prawnego nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych lub braku w katastrze nieruchomości danych pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, do zawiadomienia właściciela lub użytkownika wieczystego o decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, przepis ust. 1 zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio.

3. Zawiadomienie o wydaniu decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych zawiera informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

4. Przepisy ust. 1- 3 stosuje się odpowiednio do doręczenia decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych wydanej przez organ wyższego stopnia i zawiadomienia stron o jej wydaniu.

5. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do:

1) zawiadamiania stron o wniesieniu odwołania od decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych lub o wniesieniu zażalenia na postanowienie wydane w toku postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych;

2) zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie uchylenia lub zmiany decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych;

3) zawiadamiania stron o wznowieniu postępowania w sprawie zakończonej ostateczną decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych;

4) zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych;

5) zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych;

6) doręczeń decyzji wydanych w sprawach, o których mowa w pkt 1-5, oraz do zawiadamiania o ich wydaniu;

7) doręczeń postanowień wydanych w toku postępowań w sprawach, o których mowa w pkt 1-5, od których przysługuje zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego, oraz do zawiadamiania o ich wydaniu.

Art. 12. 1. Przepisy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie mają zastosowania w sprawach określonych w niniejszym rozdziale, z wyjątkiem art. 57 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które stosuje się do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych.

2. W sprawach określonych w niniejszym rozdziale nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1398).

3. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych wiąże właściwe organy przy sporządzaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Wojewoda przekazuje niezwłocznie wydane decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych właściwym wójtom (burmistrzom, prezydentom miasta).

4. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych jest wiążąca dla właściwych organów w zakresie wydawania decyzji o warunkach zabudowy i decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej oraz decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Art. 13. 1. Ostateczna decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych stanowi podstawę do dokonywania wpisów w księdze wieczystej i w katastrze nieruchomości.

2. Wpisy, o których mowa w ust. 1, dokonywane są na wniosek złożony przez właściwego wojewodę.

3. Ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 29 ust. 1, w przypadku ustanowienia go na czas określony, wygasa z upływem okresu określonego w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 11. Po wygaśnięciu tego ograniczenia wojewoda występuje z wnioskiem o jego wykreślenie z księgi wieczystej.

Art. 14. Z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych inwestor jest uprawniony do wystąpienia w szczególności o wydanie decyzji o wygaśnięciu trwałego zarządu, o której mowa w art. 27 ust. 1, zawarcie porozumienia, o którym mowa w art. 31 ust. 1, oraz zawarcie porozumienia, o którym mowa w art. 31 ust. 2.

Art. 15. Do inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, wobec której została wydana decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, nie stosuje się przepisów odrębnych ustaw w zakresie, w jakim uzależniają one przygotowanie lub realizację tej inwestycji lub jej części od uzyskania decyzji administracyjnej lub innego rozstrzygnięcia, z wyłączeniem zgody wodnoprawnej, o której mowa w art. 20 ust. 1.

Art. 16. W przypadku gdy inwestor, przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, uzyskał decyzję administracyjną lub inne rozstrzygnięcie, o których mowa w art. 15, do postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, w zakresie objętym uzyskaną decyzją administracyjną lub innym rozstrzygnięciem, nie stosuje się przepisów art. 5 ust. 1 pkt 14 i ust. 3 oraz art. 9 ust. 1.

Art. 17. 1. Pozwolenie na budowę inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych wydaje wojewoda na zasadach i w trybie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2018 r. poz. 1202, 1276, 1496, 1669 oraz z 2019 r. poz. 51), zwanej dalej "Prawem budowlanym", z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych wiąże wojewodę wydającego pozwolenie na budowę.

3. Pozwolenie na budowę inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych może w zależności od żądania wniosku, obejmować całe zamierzenie budowlane położone na obszarze danego województwa lub jego część.

4. Do postępowania w sprawie pozwolenia na budowę inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych przepisy art. 6, art. 7 ust. 1 i 2, art. 8 oraz art. 11 stosuje się odpowiednio

5. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach pozwolenia na budowę inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

6. Ilekroć w przepisach Prawa budowlanego mowa jest o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych.

7. Do inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych nie stosuje się przepisu art. 32 ust. 1 pkt 3 Prawa budowlanego.

8. Zmiana oznaczenia w katastrze nieruchomości, dotycząca nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, dokonana po wydaniu tej decyzji, wynikająca w szczególności z podziału nieruchomości, scalenia i podziału nieruchomości, scalenia i wymiany gruntów lub aktualizacji operatu ewidencyjnego, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

9. Odstąpienie od zatwierdzonego projektu budowlanego inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, w zakresie objętym projektem zagospodarowania działki lub terenu w liniach rozgraniczających teren tej inwestycji, nie stanowi istotnego odstąpienia, o którym mowa w art. 36a Prawa budowlanego, jeżeli:

- 1) nie prowadzi do zwiększenia obszaru oddziaływania inwestycji na nieruchomościach sąsiednich;
- 2) nie narusza innych rozstrzygnięć dotyczących inwestycji;
- 3) nie wymaga uzyskania opinii, uzgodnień, pozwoleń i innych dokumentów, wymaganych przepisami szczególnymi.

Art. 18. 1. W pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych wojewoda zezwala, w zakresie niezbędnym do realizacji inwestycji, na usunięcie drzew lub krzewów znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych. Zezwolenie nie jest wymagane na usunięcie drzew lub krzewów, o których mowa w art. 83f ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Do inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych nie stosuje się przepisów rozdziału 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, z wyjątkiem art. 84-89 tej ustawy.

2. Wniosek o wydanie pozwolenia na budowę inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych w przypadku, o którym mowa w ust. 1, dodatkowo zawiera:

- 1) inwentaryzację znajdujących się na terenie objętym wnioskiem drzew i krzewów, na usunięcie których wymagane jest zezwolenie, z wyszczególnieniem gatunku, obwodu pnia drzewa mierzonego na wysokości 5 cm oraz przeznaczenia i dotychczasowego sposobu wykorzystania terenu, na którym rosną drzewa i krzewy;

2) plan gospodarki zielenią, jako część projektu zagospodarowania działki lub terenu, w którym określa się przyczynę i termin zamierzonego usunięcia poszczególnych drzew lub krzewów, wielkość powierzchni, z której zostaną usunięte krzewy, oraz planowane nasadzenia zastępcze w rozumieniu art. 83b ust. 1 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

3. Wojewoda może w pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych nałożyć obowiązek przesadzenia we wskazane miejsce drzew lub krzewów objętych zezwoleniem na usunięcie lub wykonania nasadzeń zastępczych w liczbie nie mniejszej niż liczba usuwanych drzew lub krzewów.

4. Do usuwania drzew i krzewów znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, nie stosuje się przepisów ust. 1-3 oraz przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody w zakresie obowiązku uzyskiwania zezwoleń na ich usunięcie oraz opłat z tym związanych, z wyjątkiem drzew i krzewów usuwanych z nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków.

Art. 19. 1. Pozwolenie na użytkowanie inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych wydaje właściwy wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego.

2. Do wydania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych art. 6 stosuje się odpowiednio.

3. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego w sprawach dotyczących pozwolenia na użytkowanie inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

4. Właściwy wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego obowiązany jest przeprowadzić obowiązkową kontrolę przed upływem 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie pozwolenia na użytkowanie inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych. O terminie obowiązkowej kontroli właściwy wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego zawiadamia inwestora w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.

Art. 20. 1. Jeżeli realizacja inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych wymaga zgody wodnoprawnej, zgodę tę wydaje Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie. W sprawach dotyczących zgody wodnoprawnej nie stosuje się art. 407 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

2. Stan prawny nieruchomości, o których mowa w art. 409 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, ustala się na podstawie ksiąg wieczystych, a siedziby i adresy właścicieli i użytkowników wieczystych określa się według katastru nieruchomości. Przepisy art. 7 ust. 1 i 2, art. 10 i art. 11 stosuje się odpowiednio.

3. Przepis art. 401 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne ma zastosowanie również w tych postępowaniach, w których liczba stron nie przekracza 10.

4. W sprawach określonych w ust. 1, w stosunku do:

1) wnioskodawcy, stosuje się odpowiednio przepis art. 7 ust. 1 pkt 1;

2) właściciela wody, stosuje się odpowiednio przepisy art. 7 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz art. 11.

5. Do terminu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony, albo z przyczyn niezależnych od organu.

Art. 21. 1. Z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

2. Organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o wydaniu takiej decyzji.

3. Termin wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wynosi 90 dni od dnia złożenia wniosku.

4. Termin rozpatrzenia przez organ wyższego stopnia odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, wynosi 90 dni od dnia otrzymania odwołania.

5. Do terminów, o których mowa w ust. 3 i 4, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, w szczególności w ramach postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, okresów zawieszenia postępowania, okresu trwania mediacji oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z innych przyczyn niezależnych od organu.

6. Organ właściwy do:

1) wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie po jej wydaniu przekazuje jej kopię ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej;

2) rozpatrzenia odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej kopię decyzji wydanej w wyniku rozpatrzenia tego odwołania.

7. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o której mowa w ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia strony postępowania, ministra właściwego do spraw środowiska oraz Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

8. O każdym przypadku nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia strony postępowania, ministra właściwego do spraw środowiska podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

Art. 22. 1. Jeżeli do przeprowadzenia pomiarów, badań lub innych prac niezbędnych do sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, o których mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub do przeprowadzenia prac niezbędnych do sporządzenia wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 4 ust. 1, art. 17 ust. 1 lub art. 21 ust. 1, polegających w szczególności na wykonaniu badań archeologicznych, geologicznych, hydrogeologicznych lub określeniu geotechnicznych warunków posadowienia obiektu, konieczne jest

wejście na teren cudzej nieruchomości, inwestor może wystąpić z wnioskiem do właściwego miejscowo wojewody o wydanie decyzji o zezwoleniu na wejście na teren tej nieruchomości.

2. Przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, inwestor jest obowiązany wystąpić do właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości o zgodę na wejście na teren tej nieruchomości oraz uzgodnić z nim przewidywany sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości.

3. W przypadku gruntów stanowiących pas drogowy lub objętych obszarem kolejowym, przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, inwestor jest obowiązany wystąpić do właściwego zarządcy drogi, zarządcy infrastruktury kolejowej lub innego podmiotu zarządzającego obszarem kolejowym o zgodę na wejście na teren tej nieruchomości oraz uzgodnić z nim przewidywany sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości.

4. W przypadku niezyskania zgody, o której mowa w ust. 2, w terminie 30 dni od dnia otrzymania przez właściciela lub użytkownika wieczystego wystąpienia inwestora o taką zgodę, wojewoda wydaje decyzję o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1.

5. Wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) ogólną charakterystykę planowanej inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych;
- 2) określenie granic terenu objętego wnioskiem;
- 3) oznaczenie nieruchomości lub ich części, na które wejście jest konieczne w celu sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, lub wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 4 ust. 1, art. 17 ust. 1 lub art. 21 ust. 1;
- 4) wskazanie prac, które mają być przeprowadzone przez inwestora;
- 5) oświadczenie inwestora o braku zgody właściciela lub użytkownika wieczystego, o której mowa w ust. 2.

6. Decyzja o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, określa sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości.

7. W przypadku nieuregulowanego stanu prawnego nieruchomości, o której mowa w ust. 1, lub braku w katastrze nieruchomości danych pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, o której mowa w ust. 1, przepisów ust. 2 i ust. 4 pkt 5 nie stosuje się, a wojewoda wydaje decyzję o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez inwestora.

8. Sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości uzgodnione na podstawie ust. 2 albo określone w decyzji o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, nie mogą powodować:

- 1) zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub kolejowego;
- 2) wstrzymania ruchu kolejowego;
- 3) zamknięcia dróg krajowych lub dróg o znaczeniu obronnym, chyba że istnieje możliwość zorganizowania objazdów.

Art. 23. 1. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu, o której mowa w art. 22 ust. 1, przepisy art. 4 ust. 3 i 4, art. 6, art. 7 ust. 1 i 2, art. 10 oraz art. 11 stosuje się odpowiednio.

2. Decyzję o zezwoleniu, o której mowa w art. 22 ust. 1, wydaje się na czas określony, nie dłuższy niż 5 lat.

Art. 24. 1. Inwestor po zakończeniu pomiarów, badań lub innych prac niezbędnych do sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, o których mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub po przeprowadzeniu prac niezbędnych do sporządzenia wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 4 ust. 1, art. 17 ust. 1 lub art. 21 ust. 1, jest obowiązany przywrócić nieruchomości do stanu poprzedniego. Jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego nie jest możliwe, właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości przysługuje odszkodowanie.

2. Wysokość odszkodowania ustala wojewoda w decyzji o odszkodowaniu na podstawie opinii o wartości nieruchomości sporządzonej przez rzeczoznawcę majątkowego. Obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża inwestora. Inwestor, na podstawie odrębnego porozumienia zawartego z wojewodą, pokrywa koszty ustalenia wysokości odszkodowań..

3. Odszkodowanie powinno odpowiadać wartości poniesionych szkód. Jeżeli skutek poniesionych szkód zmniejszy się wartość nieruchomości, w odszkodowaniu uwzględnia się kwotę odpowiadającą temu zmniejszeniu.

4. Do określenia wysokości odszkodowania przepisy art. 130, art. 134 i art. 135 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio.

Art. 25. Do wydania warunków przyłączenia do sieci, o których mowa w art. 7 ust. 3a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755, z późn. zm. ²⁾), nie jest wymagane posiadanie przez inwestora tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości, do których paliwa gazowe lub energia mają być dostarczane. Przepisu art. 7 ust. 8d pkt 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne nie stosuje się.

Rozdział 3

Nabywanie tytułu prawnego do nieruchomości i realizacja inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych

Art. 26. 1. Decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych zatwierdza się podział nieruchomości. Mapy z projektami podziału nieruchomości stanowią integralną część decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych.

2. Linie rozgraniczające teren ustalone decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych stanowią linie podziału nieruchomości w zakresie, w jakim inwestor wystąpił o zatwierdzenie podziału nieruchomości, przedstawiając mapy, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 7.

3. Nieruchomości znajdujące się w liniach rozgraniczających teren inwestycji w zakresie oznaczonym w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych zgodnie z art. 9

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1000, 1356, 1629, 1637, 2348 oraz z 2019 r. poz. 42 i 125

ust. 1 pkt 7, stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych stała się ostateczna, za odszkodowaniem.

4. Jeżeli nieruchomości, o których mowa w ust. 3 lub 7, lub prawa użytkowania wieczystego tych nieruchomości są obciążone ograniczonymi prawami rzeczowymi, z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych stała się ostateczna, prawa te wygasają za odszkodowaniem.

5. W przypadku gdy nieruchomość podlegająca podziałowi zgodnie z ust. 1 jest obciążona hipoteką, hipoteka wygasa wyłącznie w stosunku do części nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych.

6. Z zastrzeżeniem ust. 8, podmiot zarządzający portem nabywa z mocy prawa z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych stała się ostateczna, prawo użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowych, określonych w ust. 3, oraz prawo własności budynków, innych urządzeń trwale z gruntem związanych i lokali znajdujących się na tych nieruchomościach.

7. Z wyjątkiem ust. 8, podmiot zarządzający portem nabywa z mocy prawa z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych stała się ostateczna, prawo użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowych należących w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych do Skarbu Państwa, znajdujących się w liniach rozgraniczających teren inwestycji w zakresie oznaczonym w tej decyzji zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 8, oraz prawo własności budynków, innych urządzeń trwale z gruntem związanych i lokali znajdujących się na tych nieruchomościach.

8. Z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych stała się ostateczna, ustanawia się trwały zarząd nieruchomości na czas nieoznaczony, na gruntach pokrytych wodami, na rzecz właściwego urzędu morskiego.

9. Nabycie prawa użytkowania wieczystego, prawa własności budynków, innych urządzeń trwale z gruntem związanych i lokali oraz ustanowienie trwałego zarządu stwierdza wojewoda w drodze decyzji.

10. Opłaty z tytułu ustanowienia użytkowania wieczystego oraz opłaty z tytułu trwałego zarządu są naliczane i nakładane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich.

11. W decyzji, o której mowa w ust. 9, ustala się odpowiednio warunki:

1) użytkowania wieczystego, z zachowaniem zasad określonych w art. 62 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami i w art. 236 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025, 1104, 1629, 2073, 2244 oraz z 2019 r. poz. 80) oraz kwotę należną za nabycie własności;

2) trwałego zarządu, z zachowaniem zasad określonych w art. 45 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

12. W stosunku do nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, nie stosuje się art. 109 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

13. Jeżeli nieruchomość gruntowa stanowiąca własność Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego przeznaczona na inwestycję w zakresie budowy portów zewnętrznych została oddana w użytkowanie wieczyste, użytkowanie to w zakresie wskazanym w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, wygasa za odszkodowaniem, z dniem, w którym decyzja stała się ostateczna.

14. Do ustalenia wysokości i wypłacenia odszkodowania w przypadkach, o których mowa w ust. 3, 4 i 13, stosuje się odpowiednio przepisy o gospodarce nieruchomościami, z zastrzeżeniem art. 28 i 29.

15. Z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych inwestor uzyskuje prawo do dysponowania nieruchomościami, o których mowa w ust. 3 i 7 oraz w art. 29 ust. 1, na cele budowlane niezbędne do realizacji i eksploatacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych.

Art. 27. 1. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych stanowi podstawę do wydania przez wojewodę decyzji o wygaśnięciu trwałego zarządu ustanowionego na nieruchomościach wskazanych w treści decyzji zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 7 i 8, przeznaczonych na inwestycję w zakresie budowy portów zewnętrznych, lub zarządu w odniesieniu do gruntów w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, z wyłączeniem nieruchomości położonych na terenie parków narodowych.

2. Jeżeli przeznaczona na inwestycję w zakresie budowy portów zewnętrznych nieruchomość oznaczona w treści decyzji zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 7 i 8 została uprzednio wydzierżawiona, wynajęta lub użyczona, dzierżawa, najem lub użyczenie wygasają z upływem miesiąca od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych stała się ostateczna. Za straty poniesione na skutek wygaśnięcia umowy przysługuje odszkodowanie od Skarbu Państwa.

Art. 28. 1. Za nieruchomości, użytkowanie wieczyste oraz ograniczone prawa rzeczowe do nieruchomości, o których mowa w art. 26 ust. 3, 4 i 13, przysługuje odszkodowanie w wysokości uzgodnionej między wojewodą, a dotychczasowym właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub osobą, której przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości. Uzgodnienia dokonuje się w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. Jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych stała się ostateczna, nie dojdzie do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, wysokość odszkodowania ustala wojewoda w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania.

3. Wysokość odszkodowania, o którym mowa w ust. 1 i 2, ustala się na podstawie operatu szacunkowego sporządzonego przez rzeczoznawcę majątkowego, według stanu nieruchomości w dniu wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych przez organ pierwszej instancji oraz według jej wartości w dniu uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, albo w dniu wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Odszkodowanie podlega waloryzacji na dzień wypłaty, według zasad obowiązujących w przypadku zwrotu wywłaszczonych nieruchomości.

4. W przypadku, o którym mowa w art. 26 ust. 4, wysokość odszkodowania przysługującego dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu zmniejsza się o kwotę równą wartości odszkodowania ustalonego z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych.

5. Suma wysokości odszkodowania przysługującego dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu, z wyłączeniem kwot, o których mowa w ust. 8 i 9, i wysokości odszkodowania z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych ustanowionych na tej nieruchomości lub na prawie użytkowania wieczystego nie może przekroczyć wartości nieruchomości lub wartości prawa użytkowania wieczystego. Roszczenia osób uprawnionych z tytułu ograniczonych praw rzeczowych zaspokaja się według pierwszeństwa tych praw, ustalonego zgodnie z odrębnymi przepisami.

6. Jeżeli na nieruchomościach, o których mowa w art. 26 ust. 3 lub 7, lub na prawie użytkowania wieczystego tych nieruchomości jest ustanowiona hipoteka, wysokość odszkodowania z tytułu wygaśnięcia hipoteki ustala się w wysokości świadczenia głównego wierzytelności zabezpieczonej hipoteką, w zakresie, w jakim wierzytelność ta nie wygasła, wraz z odsetkami zabezpieczonymi tą hipoteką obliczonymi na dzień spłaty wierzyciela hipotecznego. Odszkodowanie to podlega zaliczeniu na spłatę świadczenia głównego wierzytelności zabezpieczonej hipoteką wraz z odsetkami.

7. Odszkodowania z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych w wysokości ustalonej zgodnie z ust. 3, wypłaca się osobom, którym te prawa przysługiwały.

8. Jeżeli dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych wyda tę nieruchomość lub wyda nieruchomość i opróżni lokal oraz inne pomieszczenia niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 28 dni od dnia otrzymania od inwestora wezwania do wydania nieruchomości, to wysokość odszkodowania powiększa się o kwotę równą 5% wartości nieruchomości lub wartości prawa użytkowania wieczystego, określonej w operacie, o którym mowa w ust. 3.

9. W przypadku gdy decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych dotyczy nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym albo budynkiem, w którym został wyodrębniony lokal mieszkalny, wysokość odszkodowania przysługującego dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu tej nieruchomości, zamieszkałemu w tym budynku albo lokalu powiększa się o kwotę 10 000 zł w odniesieniu do tej nieruchomości.

10. Odszkodowania za nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym podlegają przekazaniu do depozytu sądowego na okres 10 lat.

11. Jeżeli na nieruchomościach, o których mowa w art. 26 ust. 3, są zlokalizowane obiekty infrastruktury służące wykonywaniu przez jednostki samorządu terytorialnego zadań własnych, zrealizowane lub realizowane przy wykorzystaniu środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub innych źródeł zagranicznych, odszkodowanie powiększa się o kwotę podlegających zwrotowi przyznanych środków, w tym środków pochodzących z Unii Europejskiej, wraz z odsetkami należnymi zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Odszkodowanie w części przenoszącej odszkodowanie należne na zasadach wynikających z ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami przyznaje się pod warunkiem rozwiązującym dokonania przez jednostkę samorządu terytorialnego, w trybie i terminie wynikającym z właściwych przepisów, zwrotu dofinansowania wraz z należnymi odsetkami.¹² Organem właściwym do wypłaty odszkodowań jest wojewoda. Inwestor, na podstawie odrębnego porozumienia zawartego z wojewodą,

może pokryć koszty ustalenia wysokości odszkodowań. Przepisu art. 132 ust. 8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami nie stosuje się.

Art. 29. 1. W odniesieniu do nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, oznaczonych zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 9, w celu zapewnienia prawa do wejścia na teren nieruchomości dla prowadzenia na nich budowy inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, a także prac związanych z rozbiórką, przebudową, zmianą sposobu użytkowania, utrzymaniem, eksploatacją, użytkowaniem, remontami oraz usuwaniem awarii, wojewoda w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych ograniczy, za odszkodowaniem, sposób korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia w szczególności na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do założenia, przeprowadzenia oraz korzystania z tych przewodów i urządzeń. Przepisy art. 124 ust. 4-7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Na wniosek inwestora ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na rzecz innego niż inwestor podmiotu, w szczególności przedsiębiorstwa energetycznego, przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego lub przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

3. Na wniosek inwestora ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na czas określony.

4. Decyzje w zakresie odszkodowań wydaje wojewoda. Obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża inwestora. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża podmiot, na rzecz którego następuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Inwestor albo podmiot, na rzecz którego następuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, na podstawie odrębnego porozumienia zawartego z wojewodą, pokrywają koszty ustalenia wysokości odszkodowań.

Art. 30. 1. Ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 29 ust. 1, w stosunku do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy bądź gruntów objętych obszarem kolejowym, uprawnia inwestora do wystąpienia, odpowiednio do właściwego podmiotu wykonującego prawa właścicielskie, zgodnie z art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, właściwego zarządcy drogi, właściwego zarządcy infrastruktury lub innego podmiotu zarządzającego obszarem kolejowym, o zawarcie porozumienia określającego warunki wykonywania przysługującego inwestorowi prawa do wejścia na te grunty.

2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, nie może przewidywać opłat za wykonywanie przysługującego inwestorowi prawa do wejścia na grunty na czas realizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych.

3. W przypadku niezawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania, odpowiednio przez właściwy podmiot, o którym mowa w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, właściwego zarządcę drogi, właściwego zarządcę infrastruktury lub inny podmiot zarządzający obszarem kolejowym, wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, inwestor jest

uprawniony do złożenia wniosku do wojewody o wydanie decyzji określającej warunki wykonywania przysługującego inwestorowi prawa do wejścia na grunty.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, nie może przewidywać opłat za wykonywanie przysługującego inwestorowi prawa do wejścia na grunty na czas realizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych.

5. Warunki zawarte w porozumieniu, o którym mowa w ust. 1, albo określone w decyzji, o której mowa w ust. 3, nie mogą powodować:

- 1) zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub kolejowego;
- 2) wstrzymania ruchu kolejowego;
- 3) zamknięcia dróg krajowych lub dróg o znaczeniu obronnym, chyba że istnieje możliwość zorganizowania objazdów;
- 4) zagrożenia bezpieczeństwa żeglugi.

6. Stronami postępowania o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, są wyłącznie inwestor oraz odpowiednio właściwy podmiot, o którym mowa w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, właściwy zarządca drogi, właściwy zarządca infrastruktury lub inny podmiot zarządzający obszarem kolejowym.

7. Do postępowania w sprawie decyzji, o której mowa w ust. 3, przepisy art. 4 ust. 4 i art. 6 stosuje się odpowiednio.

8. W przypadku zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1, albo uzyskania decyzji, o której mowa w ust. 3, w stosunku do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami przepisu art. 261 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne nie stosuje się.

Art. 31. 1. Z uwzględnieniem ust. 2, Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe zarządzające, na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2129, 2161 oraz z 2019 r. poz. 83 i 125), nieruchomościami objętymi pozwoleniem na budowę inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych jest obowiązane do dokonania wycinki drzew i krzewów oraz ich uprzętnięcia w terminie oraz na warunkach ustalonych w odrębnym porozumieniu między Państwowym Gospodarstwem Leśnym Lasy Państwowe a inwestorem.

2. Jeżeli w terminie 30 dni od dnia otrzymania przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe wystąpienia o zawarcie porozumienia, o którym mowa w ust. 1 lub 2, nie dojdzie do jego zawarcia, termin oraz warunki wycinki drzew i krzewów oraz ich uprzętnięcia ustala wojewoda w drodze decyzji. Organem wyższego stopnia w sprawie, o której mowa w zdaniu pierwszym, jest minister właściwy do spraw środowiska.

3. Drewno pozyskane z wycinki drzew i krzewów, o której mowa w ust. 1, staje się, nieodpłatnie własnością Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe.

4. Koszty wycinki drzew i krzewów oraz ich uprzętnięcia ponosi inwestor.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do nieruchomości objętych decyzjami, o których mowa w ust. 1, innych niż zarządzane przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach.

Art. 32. Do gruntów rolnych i leśnych objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Art. 33. Organem wyższego stopnia w sprawach określonych w niniejszym rozdziale jest minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, z zastrzeżeniem art. 31 ust. 2.

Art. 34. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, przy czym ilekroć w przepisach tej ustawy mowa jest o decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych.

Rozdział 4

Postępowanie administracyjne dla realizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych

Art. 35. 1. Decyzje, o których mowa w niniejszej ustawie, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

2. Odwołanie od decyzji, o których mowa w niniejszej ustawie, wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji stronie albo w terminie 14 dni od dnia obwieszczenia lub doręczenia zawiadomienia o wydaniu decyzji.

3. Odwołanie od decyzji, o których mowa w niniejszej ustawie, powinno zawierać zarzuty odnoszące się do decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie.

4. Odwołanie od decyzji, o których mowa w niniejszej ustawie, rozpatruje się w terminie 14 dni, z wyjątkiem decyzji, o których mowa w art. 4 ust. 1 i art. 17 ust. 1, od których odwołanie rozpatruje się w terminie 60 dni. Przepisu art. 135 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

5. Do terminów, o których mowa w ust. 4, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

6. W postępowaniu przed organem wyższego stopnia oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji, o których mowa w niniejszej ustawie, w całości ani stwierdzić ich nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca części inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, nieruchomości lub działki.

7. W postępowaniu administracyjnym w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji, o których mowa w niniejszej ustawie, nie stosuje się art. 159 Kodeksu postępowania administracyjnego.

8. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o których mowa w art. 4 ust. 1, art. 17 ust. 1 lub art. 19 ust. 1, a także nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 19 ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia stronę postępowania, ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 19 ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia również Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

9. O każdym przypadku nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o której mowa w art. 4 ust. 1, minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa zawiadamia strony postępowania, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

Art. 36. 1. Do skarg na decyzje administracyjne, o których mowa w niniejszej ustawie, nie stosuje się art. 61 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.),,

2. Przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania skargi. Sąd rozpatruje skargę w terminie 30 dni od dnia otrzymania akt wraz z odpowiedzią na skargę.

3. Termin rozpatrzenia skargi kasacyjnej na decyzje, o których mowa w ustawie, wynosi 2 miesiące od jej wniesienia.

Art. 37. 1. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę. Przepis art. 158 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, sąd administracyjny po upływie 30 dni od dnia rozpoczęcia budowy może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wyszczególnionych w art. 145 lub 156 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych albo stwierdzenia, że decyzja ta została wydana z naruszeniem prawa, naprawienie szkody powstałej w wykonaniu tej decyzji może nastąpić wyłącznie przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej na rzecz poszkodowanego.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do decyzji o pozwoleniu na budowę w zakresie budowy portów zewnętrznych.

Art. 38. Do zmiany decyzji, o której mowa w art. 4 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem że zgodę wyraża wyłącznie strona, która złożyła wniosek o wydanie tej decyzji.

Art. 39. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do decyzji, o których mowa w art. 21 ust. 1, art. 28 ust. 2, oraz w art. 29 ust. 5.

Art. 40. Wojewoda jest organem egzekucyjnym prowadzącym egzekucję obowiązków o charakterze niepieniężnym wynikających z decyzji, o których mowa w art. 4 ust. 1, art. 17 ust. 1, art. 22 ust. 1, art. 30 ust. 3 oraz art. 31 ust. 3.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i przepis końcowy

Art. 41. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 624) w art. 37 w ust. 2 w pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21 w brzmieniu:

„21) jest zbywana na rzecz inwestora realizującego inwestycję w zakresie budowy portów zewnętrznych lub inwestycję towarzyszącą zgodnie z przepisami ustawy z dnia ... o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych (Dz. U. z ...).”.

Art. 42. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 i 1479) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 64:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10-19 i 21-26, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b ;”;

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2017 r. poz. 2302 , oraz z 2018 r. poz. 1590) w zakresie zadań inwestycyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 2 oraz art. 38 tej ustawy, zwanej dalej "inwestycją w zakresie terminalu", dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2018 r. poz.433 i 1772), dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących wydawanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 404), dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską (Dz. U. poz. 820 oraz z 2018 r. poz. 1402), dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. poz. 1089), dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym realizowanej na podstawie ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej "strategiczną inwestycją w sektorze naftowym", oraz dla inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych realizowanych na podstawie ustawy z dnia ... o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych (Dz. U. z ...).”;

2) w art. 70 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10-19 i 21-26, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b ;”;

3) w art. 72 w ust. 1 w pkt 25 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 26 w brzmieniu:

„26) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych wydawanej na podstawie ustawy z dnia ... o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych.”;

w ust. 2 po pkt 1b dodaje się pkt 1c w brzmieniu:

1d) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 26, oraz decyzji, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

4) w art. 74 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym oraz dla inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych realizowanych na podstawie ustawy z dnia ... o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych;”;

5) w art. 77:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10-19 i 21-26, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b ;”;

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to uzgodnień i opinii dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym oraz dla inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych realizowanych na podstawie ustawy z dnia ... o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych.”;

6) w art. 80 w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, a także dla inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych realizowanych na podstawie ustawy z dnia ... o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych.”;

7) w art. 82 w ust. 1 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23 i 26”;

8) w art. 96 w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informacji o jego braku; nie dotyczy to drogi publicznej, linii kolejowej, przedsięwzięć Euro 2012, przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin oraz bezzbiornikowego magazynowania substancji w górotworze, inwestycji w zakresie terminalu, inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszącej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r., o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym oraz dla inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych realizowanych na podstawie ustawy z dnia ... o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych.”.

Art. 43. 1. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanych dla inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy niniejszej ustawy i ustawy zmienianej w art. 42, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że termin na wydanie takiej decyzji wynosi 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do postępowań w sprawie odwołania od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej dla inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy niniejszej ustawy i ustawy zmienianej w art. 42, z tym że termin na rozpatrzenie przez organ wyższego stopnia odwołania wynosi 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Umarza się wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, jeżeli zmiana decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych lub decyzji, o której mowa w art. 17 ust. 1, nie powoduje zmian, o których mowa w art. 72 ust. 2 pkt 1c ustawy zmienianej w art. 42.

Art. 45. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel uchwalenia projektowanej ustawy

Głównym celem przedmiotowego projektu ustawy jest wprowadzenie do systemu prawnego rozwiązań, które pozwolą na uproszczenie oraz przyspieszenie prac związanych z przygotowaniem do realizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych.

Projekt ma na celu wprowadzenie ułatwień proceduralnych umożliwiających sprawną realizację strategicznych z punktu widzenia interesów państwa projektów rozbudowy potencjału przeładunkowego portów morskich. Podkreślić należy, że w 2018 r. przeładunki w polskich portach przekroczyły 100 mln ton. W samym tylko porcie Gdańsk przeładowano ponad 49 mln ton, co stanowi wzrost o 20,7% w stosunku do 2017 r. Mając na względzie, iż prognozuje się dalsze wzrosty przeładunków, istnieje pilna potrzeba podjęcia działań celem zwiększenia potencjału przeładunkowego polskich portów morskich. W konsekwencji, zgodnie ze światowym trendem, w portach o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej (porty Szczecin – Świnoujście, Gdynia oraz Gdańsk) planowane są inwestycje w porty zewnętrzne, tj. powstałe w wyniku załadowania obszarów morskich.

Ogromne znaczenie portów dla całego systemu społeczno-gospodarczego Polski podkreśla m.in. wysokość należności budżetowych z tytułu ceł, podatków i akcyzy – naliczanych w oddziałach celnych funkcjonujących na ich terenie. Zgodnie z danymi Krajowej Administracji Skarbowej, było to ok. 40,6 mld PLN za rok 2018. Dla porównania, w roku 2011 było to ok. 10,0 mld PLN. To obrazuje bardzo wysoką dynamikę wzrostu należności. Dla zapewnienia dalszego, dynamicznego, wzrostu należności konieczne jest stałe zwiększanie obrotu ładunkowego w portach morskich – w tym poprzez budowę nowoczesnej, głębokowodnej, infrastruktury portowej.

Zgodnie z ustawą z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich, w Polsce funkcjonują 4 porty morskie o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej, tj. zlokalizowane w Gdańsku, Gdyni, Szczecinie i Świnoujściu. Zarządzane są one przez 3 spółki, będące tzw. podmiotami zarządzającymi w myśl przywołanej wyżej ustawy (Zarząd Morskiego Portu Gdańsk S.A., Zarząd Morskiego Portu Gdynia S.A. i Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A.).

W scenariuszach rozwoju portów w Gdańsku, Gdyni i Świnoujściu duże znaczenie ma pozyskanie nowych terenów portowych przez załadowanie dotychczasowych akwenów morskich. Dalszy rozwój wskazanych portów opiera się na ich rozbudowie w kierunku zwiększenia ich potencjału przeładunkowego przez budowę nowych głębokowodnych

nabrzeży przeładunkowych w ramach portów zewnętrznych: Portu Centralnego w Gdańsku, Portu Zewnętrznego w Gdyni oraz głębokowodnego terminala kontenerowego w Świnoujściu. Istotną rolę w zakresie finansowania inwestycji transportowych powinno odgrywać zaangażowanie kapitału prywatnego w realizację inwestycji infrastrukturalnych w ramach uregulowanej formuły Partnerstwa Publiczno-Prywatnego.

Inwestycje te mają charakter strategiczny dla gospodarki i bezpieczeństwa państwa i są niezbędne dla zapewnienia rozwoju morskich portów o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej.

Celem projektowanej ustawy jest wprowadzenie ułatwień proceduralnych, umożliwiających sprawną realizację w/w strategicznych przedsięwzięć z punktu widzenia interesów państwa, tym samym istotnych dla gospodarki morskiej. Zasadnicze skrócenie ścieżki pozyskiwania niezbędnych pozwoleń przyczyni się do efektywnego wydatkowania środków publicznych.

Przepisy projektowanej ustawy będą miały zastosowanie do podmiotów zaangażowanych w realizację inwestycji prowadzonych na podstawie specustawy, a więc do: Zarządu Morskiego Portu w Szczecinie i Świnoujściu, Zarządu Morskiego Portu Gdynia, Zarządu Morskiego Portu Gdańsk, dyrektorów urzędów morskich oraz do właściwych wojewodów, jako organów wydających decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej. Projektowana ustawa będzie również dotyczyć właścicieli, użytkowników wieczystych gruntów oraz osób, którym przysługują ograniczone prawa rzeczowe. W części ustawa odnosi się również do organów wydających decyzje pomocnicze dla realizacji inwestycji (pozwolenie wodnoprawne, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia), to jest do regionalnych dyrektorów gospodarki wodnej oraz regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

Przygotowanie inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych wymaga wszczynania szeregu nieskoordynowanych ze sobą postępowań administracyjnych, których ostateczne i prawomocne zakończenie może trwać nawet kilkanaście miesięcy. Dlatego projekt ustawy przewiduje szereg uproszczeń w procedurze przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie portów zewnętrznych, polegających w szczególności:

- wprowadzeniu do systemu prawnego, wydawanej przez właściwego wojewodę decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, która będzie instrumentem całościowo regulującym kwestię lokalizacji inwestycji i jej poszczególnych części, co doprowadzi do minimalizacji liczby postępowań oraz czasu potrzebnego na wydanie aktów administracyjnych niezbędnych do realizacji inwestycji;

- uproszczeniu procedury uzyskiwania decyzji poprzedzających decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym np. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych;
- przyspieszeniu postępowań administracyjnych poprzez określenie czasu na wydanie przez organy administracyjne poszczególnych rozstrzygnięć;
- wprowadzeniu przepisów pozwalających inwestorowi na skuteczne uzyskanie prawa do nieruchomości niezbędnych do realizacji inwestycji, przy jednoczesnym zapewnieniu adekwatnego odszkodowania z tytułu wywłaszczenia bądź odszkodowania za ograniczenie praw do nieruchomości oraz poszanowaniu praw podmiotów, którym przysługiwały prawa rzeczowe oraz wynikające ze stosunków obligacyjnych do tych nieruchomości;
- umożliwieniu inwestorowi wejścia na teren nieruchomości w celu wykonania pomiarów, badań lub innych prac niezbędnych do sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, o których mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub do przeprowadzenia prac niezbędnych do sporządzenia wniosku o wydanie innych decyzji wymaganych w celu realizacji inwestycji;
- wyłączeniu zastosowania przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przepisów ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji oraz przepisów ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych w przypadku przygotowywania strategicznej inwestycji w sektorze naftowym.

Należy wskazać, że już obecnie w polskim systemie prawa funkcjonują zbliżone do projektowanych przepisy dotyczące inwestycji infrastrukturalnych o podstawowym znaczeniu dla państwa, określające szczególne zasady realizacji takich zamierzeń. Mowa tu o uregulowaniach zawartych w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz.U. z 2017 r. poz. 2302), ustawa z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską (Dz.U. z 2017 r. poz. 820), czy ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz.U. z 2018 r. poz. 433).

2. Aktualny stan w dziedzinie, która ma być unormowana oraz różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym.

Art. 1 zawiera zakres regulacji ustawy oraz definicje. Przepisy uwzględnią również potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa. Zaakcentowano potrzebę regulacji z uwagi na istotny interes bezpieczeństwa państwa, tym samym istotnych dla gospodarki morskiej. Wprowadzono definicję portu zewnętrznego, oraz inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych. W zakresie budowy portów zewnętrznych należy wyróżnić roboty budowlane związane z przygotowaniem i realizacją budowy, przebudowy, remontu, montażu lub rozbiórki portów zewnętrznych, obejmujące:

- a) infrastrukturę portową, o której mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich, zwanej dalej „ustawą o portach”, związaną z portami zewnętrznymi, w tym budowie zapewniające dostęp do portów zewnętrznych od strony lądu, takie jak drogi wraz ze zjazdami oraz linie kolejowe, a także związane z tą infrastrukturą portową obiekty budowlane.
- b) infrastrukturę zapewniającą dostęp do portów, o której mowa w art. 2 pkt 5 ustawy o portach.

Art. 2 określa kompetencje w zakresie koordynacji projektów w zakresie budowy portów zewnętrznych;

Art. 3 statuuje cel publiczny inwestycji;

Art. 4 określa kompetencje organów w zakresie wydawania decyzji o zezwoleniu na lokalizację inwestycji w zakresie portów zewnętrznych. Decyzja lokalizacyjna będzie wydawana przez właściwego miejscowo wojewodę na obszarze, których planowana jest lokalizacja inwestycji w zakresie portów zewnętrznych. W układzie kompetencyjnym koncepcja nowej regulacji opiera się na przyznaniu wojewodom, jako przedstawicielom Rady Ministrów w województwie i organom odpowiedzialnym za zagadnienia bezpieczeństwa, generalnej kompetencji do wydawania decyzji administracyjnych dotyczących inwestycji w zakresie portów zewnętrznych. Wojewoda będzie głównym decydującym i zarazem ośrodkiem odpowiedzialności za lokalizację przedsięwzięć oraz rozpoczęcie i zakończenie procesu budowlanego. Inwestycje w zakresie portów zewnętrznych będą w praktyce realizowane przez różne podmioty, zakłada się możliwość składania wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji przez więcej niż jednego inwestora w odniesieniu do całości lub części przedsięwzięcia.

Art. 5 określa zawartość wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na lokalizację inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych. Przepisy zawarte w art. 5 zawierają szczegółowy katalog dokumentów i informacji, które inwestor będzie zobowiązany dołączyć do wniosku

o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych. Katalog ten jest wzorowany na analogicznych rozwiązaniach przyjętych w obecnie przyjętych specustawach. Wynika to ze skutków prawnych, jakie wywołuje decyzja lokalizacyjna, w szczególności lokalizacji sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich (art. 5 ust. 1 pkt 2), podziału nieruchomości (art. 6 ust. 1 pkt 8) oraz w zakresie nabycia tytułu prawnego do nieruchomości (art. 6 ust. 1 pkt 9 - 11).

Art. 5 ust. 3 projektu nakazuje uzyskanie przez inwestora opinii właściwych organów. Równocześnie zakłada się, że uzyskane opinie zastąpią uzgodnienia wymagane odrębnymi przepisami. Ze względu na konieczność przyspieszenia procesu przygotowania inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych niezbędna jest rezygnacja z uzyskiwania wskazanych uzgodnień, na rzecz pozyskania opinii. W celu przyspieszenia procedury wydawania decyzji lokalizacyjnej przewidziano (art. 5 ust. 4 projektu), iż opinie, o których mowa w pkt 5, będą wydawane w terminie nie dłuższym niż 21 dni, przy czym niewydanie opinii w tym terminie będzie traktowane, jako brak zastrzeżeń do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, a opinie te, zastąpią uzgodnienia, pozwolenia, opinie, zgody bądź stanowiska właściwych organów wymagane odrębnymi przepisami (art. 5 ust. 5 projektu). Takie rozwiązanie ma na celu nie tylko uprawnienie postępowania przez jego przyspieszenie, ale i wyeliminowanie sytuacji, w których organy dwukrotnie, w różnych formach, rozpatrywałyby tę samą sprawę. Dołączone do wniosku opinie nie będą miały więc charakteru wiążącego dla orzekającego w sprawie wojewody i będą stanowiły element materiału zgromadzonego w sprawie, który podlegać będzie ocenie organu wydającego decyzję. Należy również wskazać, że celem projektu jest zapewnienie możliwości sprawnej realizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych. Decyzja o lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych ma być instrumentem całościowo regulującym kwestię lokalizacji inwestycji, w związku z czym konieczne jest przedstawienie właściwych dokumentów oraz opinii, które właściwy wojewoda będzie brał pod uwagę wydając decyzję. Podkreślić należy także, że nałożone na inwestora obowiązki związane są z zasadą czynnego udziału stron w postępowaniu. Inwestor jest podmiotem posiadającym najpełniejszą wiedzę w zakresie elementów niezbędnych do prowadzenia inwestycji, w związku z czym to na nim powinien spoczywać obowiązek dostarczenia organowi wydającemu decyzję niezbędnej do tego dokumentacji.

Art. 6 określa termin wydania decyzji o zezwoleniu na lokalizację inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej, określając ten termin na 30 dni. Z uwagi na stopień skomplikowania sprawy oraz roli inwestora w zakresie zgromadzenia materiałów

niezbędnych do rozpatrzenia sprawy, miesięczny termin na wydanie decyzji uznać należy za wystarczający.

Art. 7 określa podmioty zawiadamiane o wszczęciu postępowania oraz ograniczenia w obrocie nieruchomościami dla gruntów publicznych oraz inne skutki związane ze wszczęciem postępowania. Przyjęto, że o wszczęciu postępowania o ustalenie lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych będzie zawiadamiany wnioskodawca. Właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości, na których będą lokalizowane inwestycje, zawiadomienia o wszczęciu postanowienia będą wysyłane na adres określony w katastrze nieruchomości. Rozwiązanie to ma na celu uniknięcie długotrwałych procedur związanych z ustalaniem adresów stron postępowania. Niezależnie od tych zawiadomień, wszczęcie postępowania będzie przedmiotem obwieszczenia. Wprowadzone w art. 7 ust. 1 sposoby zawiadamiania stron pozwalają na sprawne prowadzenie inwestycji, zwłaszcza w przypadku, gdy liczba stron jest znaczna, z jednoczesnym zagwarantowaniem możliwości uzyskania informacji o toczącym się postępowaniu. Wskazane przepisy w zakresie zawiadamiania stron postępowania dają wystarczającą gwarancję odpowiedniego poinformowania stron o toczącym się postępowaniu, a także społeczeństwa o przygotowywanych inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych. Zaproponowane rozwiązania pozwalają na uniknięcie przedłużania postępowania w związku z koniecznością ustalania stron postępowania oraz ich adresów, a także podejmowania prób skutecznego doręczenia im zawiadomienia. Zastosowane w projekcie ustawy instytucje uznać należy za konieczne dla prawidłowego toku postępowania i proporcjonalne w stosunku do celu regulacji.

Projekt ustawy w art. 7 przewiduje instytucję tzw. „rezerwacji terenu”, realizowanej przez m.in. odmowę wydawania pozwoleń budowlanych. Z dniem doręczenia decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa i jednostki samorządu terytorialnego, objęte wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, nie będą mogły być przedmiotem obrotu w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami. Ograniczenie jest niezbędne w celu zapewnienia sprawnej realizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych.

W przypadku zbycia własności nieruchomości lub prawa użytkowania wieczystego gruntów objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, nabywca jak i zbywca będą zobowiązani do zgłoszenia do właściwego wojewody nowego właściciela lub użytkownika wieczystego, który przystąpi do toczącego się postępowania, jako strona w miejsce zbywcy nieruchomości; zmiana właściciela lub

użytkownika wieczystego nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych nie ma wpływu na toczące się postępowanie; brak dokonania powyższego zgłoszenia i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie będzie stanowił podstawy do wznowienia postępowania. Przyjęte rozwiązania są niezbędne w celu zapewnienia sprawnego prowadzenia postępowania, a także zagwarantowania pewności prawnej inwestorowi. Wskazać należy, że rozwiązanie jest proporcjonalne do zamierzonych skutków.

Art. 8 określa odpowiednie wyłączenie stosowania przepisów kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis art. 8 projektu ma na celu usprawnienie rozwiązań wynikających z treści art. 34 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zamierzeniem było uniknięcie sytuacji, w której postępowanie o ustalenie lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych przedłuża się ze względu na toczące się postępowania sądowe, których przedmiotem jest wyznaczenie przedstawiciela dla osoby nieobecnej lub niezdolnej do czynności prawnych. Z tego względu przyjęto, iż w każdym wypadku organ prowadzący postępowanie wyznacza z urzędu dla osoby nieobecnej lub niezdolnej do czynności prawnych przedstawiciela, który będzie uprawniony do działania do czasu wyznaczenia przedstawiciela lub kuratora przez sąd.

Art. 9 określa zawartość decyzji o zezwoleniu na lokalizację inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych. Projekt zakłada włączenie postępowania podziałowego - w zakresie podziału nieruchomości - do postępowania lokalizacyjnego. W ten sposób decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych staje się zarazem decyzją o zatwierdzeniu załączonego do wniosku lokalizacyjnego projektu podziału nieruchomości. Z uwagi na prowadzenie inwestycji, w dużej części, w polskich obszarach morskich, decyzja lokalizacyjna będzie również wskazywać lokalizację sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej. Decyzja o ustaleniu lokalizacji w zakresie budowy portów zewnętrznych zastępuje szereg aktów administracyjnych, całościowo regulując lokalizację inwestycji oraz jej poszczególnych elementów. Powyższe pozwoli na wyeliminowanie konieczności prowadzenia wielu postępowań de facto dotyczących tego samego przedmiotu. Decyzja uwzględni również warunki i wymagania wynikające z potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa.

Art. 10 określa wpływ nieuregulowanego stanu prawnego nieruchomości oraz braku w katastrze nieruchomości danych pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania, właściciela lub użytkownika wieczystego

nieruchomości objętych wnioskiem na możliwość prowadzenia postępowania, w tym również na możliwość wydania oraz doręczenia decyzji o ustaleniu lokalizacji w zakresie budowy portu zewnętrznego. Wskazać należy, że rozwiązanie jest proporcjonalne do celu, a interesy podmiotów uprawnionych do nieruchomości są odpowiednio zabezpieczone np. poprzez nałożenie na wojewodę obowiązku dokonania obwieszczenia o wszczęciu postępowania.

Art. 11 określa zasady doręczenia decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego. Przyjęto w tym zakresie analogiczne rozwiązania jak w przypadku zawiadamiania o wszczęciu postępowania (art. 7 ustawy).

W związku z dużą liczbą stron postępowania, a także obszernością decyzji o lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych odstępnie od zasady doręczania decyzji każdej ze stron należy uznać za ekonomicznie uzasadnione. Należy wskazać, że w związku z dużą ilością stron w toku postępowania może pojawić się ryzyko związane ze skutecznym doręczeniem decyzji, co wpłynęłoby negatywnie na pewność prawa i przedłużyłoby postępowanie.

Art. 12 określa katalog rozstrzygnięć, w przypadku, których decyzja o ustaleniu lokalizacji w zakresie budowy portu zewnętrznego jest wiążąca. Zaproponowane rozwiązanie ma na celu usprawnienie procesu realizacji inwestycji. Potrzeba sprawnej realizacji inwestycji uzasadnia pominięcie etapu planowania przestrzennego na poziomie samorządu terytorialnego. Zauważyć należy jednak, że jednostkom samorządu terytorialnego zapewniona została możliwość wypowiedzenia się co do prowadzonej inwestycji poprzez wydanie opinii, o której mowa w art. 5 ust. 3 pkt 14 projektu ustawy, która to opinia jest brana pod uwagę przez wojewodę wydającego decyzję o lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych.

Art. 13 określa skutki ostatecznej decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych w zakresie ksiąg wieczystych i katastru nieruchomości. Zawiadomienie wysyła się na adres określony w katastrze nieruchomości ze skutkiem doręczenia. W sytuacji, gdy w katastrze brak jest danych pozwalających na ustalenie danych osobowych,

w szczególności adresu zamieszkania właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości zawiadomienie właściciela lub użytkownika wieczystego następuje w drodze obwieszczenia. Rozwiązanie ma na celu zapewnienie, że w księdze wieczystej prowadzonej dla nieruchomości wykazane będą jedynie istniejące obciążenia.

Art. 14 na podstawie tego przepisu, z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych inwestor jest uprawniony do wystąpienia

w szczególności o: wydanie decyzji o wygaśnięciu trwałego zarządu lub zarządu w odniesieniu do gruntów w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, z wyłączeniem nieruchomości położonych na terenie parków narodowych, o której mowa w art. 27 ust. 1, zawarcie porozumienia, o którym mowa w art. 30 ust. 1 oraz zawarcie porozumienia, o którym mowa w art. 31 ust. 1. Celem przepisu jest jednoznaczne przesądzenie, że wystąpienie o wydanie wyżej wymienionej decyzji lub zawarcie porozumień nie jest uzależnione od uzyskania przez decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji waloru ostateczności i już z chwilą jej wydania inwestor może zwrócić się do właściwych podmiotów o podjęcie działań określonych w art. 27 ust. 1, art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 1. Umożliwienie inwestorowi wystąpienia z wnioskiem o zawarcie porozumień oraz złożenia wniosku o podjęcie przez właściwy organ czynności zmierzających do stwierdzenia wygaśnięcia trwałego zarządu lub zarządu, o którym mowa powyżej już z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji, pozwala na szybsze przygotowanie i prowadzenie inwestycji.

Art. 15 zgodnie z proponowaną treścią art. 15, do inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, wobec której została wydana decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, nie stosuje się przepisów odrębnych ustaw w zakresie, w jakim uzależniają one lokalizację tej inwestycji lub jej części od uzyskania innej decyzji administracyjnej, z wyjątkiem zgody wodnoprawnej, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy. W art. 5 ust. 3 ustawy określono szeroki katalog opinii, które zobowiązany jest uzyskać inwestor przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji. Opinie te stanowią załącznik do wniosku o wydanie tej decyzji i są uwzględniane przez wojewodę wydającego decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych. Należy, więc przyjąć, że wyżej wymieniona decyzja w sposób wyczerpujący reguluje kwestie związane z lokalizacją inwestycji lub jej części. W związku z tym, że na podstawie art. 5 ust. 3 lokalizacja inwestycji jest opiniowana przez organy wydające decyzje lokalizacyjne w stosunku do części inwestycji (opinia w zakresie lokalizacji lub przebudowy zjazdu, lokalizacji w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, opinia w zakresie wznoszenia i wykorzystywania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich, opinia w odniesieniu do układania i utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej), właściwe organy mają możliwość wypowiedzenia się, co do lokalizacji inwestycji w zakresie swojej właściwości i nie jest konieczne wydawanie przez nie osobnych decyzji. W związku z powyższym konieczne stało się jednoznaczne przesądzenie, że decyzja

o lokalizacji inwestycji, która została wydana z uwzględnieniem opinii, o których mowa w art. 5 ust. 3 ma charakter zupełny i w całości reguluje kwestię lokalizacji inwestycji lub jej części. Celem przepisu jest również ograniczeniem powtarzania przez organy administracji tych samych działań w ramach różnych postępowań, to jest wyeliminowanie sytuacji, w której dany organ wypowiada się w sprawie dotyczącej lokalizacji inwestycji lub jej części najpierw w formie opinii, o której mowa w art. 5 ust. 3, a następnie w formie decyzji wydawanej na podstawie innych niż ustawa aktów prawnych.

Art. 16 wprowadzenie przepisu ma na celu przyspieszenie postępowania oraz wyeliminowanie sytuacji, w której w stosunku do tej samej inwestycji, właściwe organy wydawałyby dwukrotnie orzeczenie o analogicznej treści raz w formie decyzji, a raz w formie opinii albo sytuacji, w której wojewoda wydawałyby decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w sprawie już poprzednio rozstrzygniętej decyzją innego organu administracji. Zgodnie z art. 16, jeżeli inwestor przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji uzyskał decyzję administracyjną odnoszącą się do lokalizacji inwestycji lub jej części, nie stosuje się wymogu uzyskania opinii w zakresie objętym tą decyzją, a w decyzji lokalizacyjnej nie rozstrzyga się o kwestiach, które określone zostały w decyzji uzyskanej przez inwestora przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji.

Art. 17 określa kompetencje organów w zakresie wydawania pozwoleń na budowę dla inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych. Projekt ustawy zakłada, iż pozwolenia na budowę w zakresie inwestycji związanych z portami zewnętrznymi będą wydawane przez wojewodę. Rozwiązanie to jest konsekwencją przyjętego założenia, zgodnie, z którym wojewoda ma być głównym decydem w procesie inwestycyjnym w zakresie budowy portów zewnętrznych. Należy wskazać, że wojewoda na podstawie art. 82 ust. 3 prawa budowlanego jest organem administracji architektoniczno-budowlanej w sprawach obiektów i robót budowlanych usytuowanych na terenie pasa technicznego, portów i przystani morskich, morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, a także na innych terenach przeznaczonych do utrzymania ruchu i transportu morskiego, Wojewoda jest więc organem posiadającym odpowiednią wiedzę i doświadczenie do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych.

W art. 17 ust. 4 projektu ustawy przewidziano, że do postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę stosuje się odpowiednio przepisy art. 5, art. 6 ust. 1 i 2, art. 7

oraz art. 10 projektu ustawy. Takie rozwiązanie związane jest z koniecznością zapewnienia sprawnej realizacji inwestycji. Uregulowana w art. 17 ust. 8 projektu ustawy zmiana oznaczenia

w katastrze nieruchomości, dotycząca nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dokonana po wydaniu tej decyzji, jest zmianą o charakterze porządkowym i w związku z tym nie powinna mieć istotnego wpływu na tok postępowania.

Art. 17 ust. 9 stanowi, że odstępianie od zatwierdzonego projektu budowlanego inwestycji, w zakresie objętym projektem zagospodarowania działki lub terenu w liniach rozgraniczających teren tej inwestycji, nie stanowi istotnego odstąpienia, o którym mowa w art. 36a ustawy – Prawo budowlane, jeżeli: nie prowadzi do zwiększenia obszaru oddziaływania inwestycji na nieruchomościach sąsiednich, nie narusza innych rozstrzygnięć dotyczących inwestycji lub nie wymaga uzyskania opinii, uzgodnień, pozwoleń i innych dokumentów, wymaganych przepisami szczególnymi. Zgodnie z art. 36a ust. 5 ustawy – Prawo budowlane, istotnym odstąpieniem od zatwierdzonego projektu budowlanego jest odstępianie w zakresie:

- 1) projektu zagospodarowania działki lub terenu,
- 2) charakterystycznych parametrów obiektu budowlanego,
- 3) zapewnienia warunków niezbędnych do korzystania z obiektu budowlanego przez osoby niepełnosprawne,
- 4) zmiany zamierzonego sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części,
- 5) ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, innych aktów prawa miejscowego lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu,
- 6) wymagającym uzyskania lub zmiany opinii, uzgodnień i pozwoleń.

Należy wskazać, że w przypadku realizacji obiektu liniowego o znacznej długości wielokrotnie może zachodzić potrzeba wprowadzenia zmian, w zakresie wskazanym w art. 36a ust. 5 ustawy – Prawo budowlane, co skutkowałoby koniecznością uzyskania przez inwestora

decyzji

o zmianie pozwolenia na budowę i prowadziłyby do przedłużenia czasu realizacji inwestycji. Proponowane rozwiązanie pozwoli na sprawne prowadzenie inwestycji, jednocześnie chroniąc interesy właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości sąsiednich oraz wykluczając dowolność postępowania po stronie inwestora w związku z tym, że odstępianie, które prowadzi do zwiększenia obszaru oddziaływania inwestycji na nieruchomościach sąsiednich, narusza inne rozstrzygnięcia dotyczące inwestycji lub wymaga uzyskania opinii,

uzgodnień, pozwoleń i innych dokumentów, określonych w przepisach szczególnych, uznaje się za odstępnie istotne, co skutkuje koniecznością wydania przez wojewodę decyzji o zmianie decyzji
o pozwoleniu na budowę.

Art. 18 określa kompetencje organów w zakresie usunięcia drzew lub krzewów znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych. W art. 18 zaproponowane zostało rozwiązanie, zgodnie, z którym usunięcie drzew i krzewów następowaloby na podstawie decyzji o pozwoleniu na budowę. Projekt ustawy przewiduje również wyłączenie stosowania do inwestycji części przepisów rozdziału 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, regulujących procedurę uzyskiwania pozwolenia na wycięcie krzewów i drzew. Ułatwi to realizację inwestycji.

Ponadto przepisy o ochronie przyrody znajdują zastosowanie w przypadku usuwania drzew i krzewów znajdujących się na, objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji, nieruchomościach wpisanych do rejestru zabytków. Z powyższego wynika, że wprowadzona zmiana, umożliwiając realizację idei zrównoważonego rozwoju poprzez sprawne prowadzenie inwestycji, zapewnia należyty poziom ochrony środowiska. Mając na uwadze powyższe, uznać należy, że wprowadzane projektem ustawy zmiany są adekwatne i niezbędne do realizacji zamierzonego celu, nie istnieją alternatywne rozwiązania pozwalające na jego osiągnięcie,

a przewidziane regulacje nie stanowią nadmiernego ograniczenia obowiązku władz publicznych w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom (art. 74 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., dalej: „Konstytucja”) oraz ochrony środowiska (art. 74 ust. 2 Konstytucji).

Art. 19 określa kompetencje organów w zakresie wydawania pozwolenia na użytkowanie inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych oraz tryb i termin wydania takiego pozwolenia, a także wprowadzają ograniczenia czasowe przy przeprowadzaniu obowiązkowej kontroli poprzedzającej wydanie pozwolenia na użytkowanie, a także przy wydawaniu pozwolenia na użytkowanie. Zgodnie z art. 19 projektu organem właściwym do wydania pozwolenia na użytkowanie inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych będzie wojewoda. Jest to konsekwencja przyjętych założeń, odnośnie powierzenia temu organowi obowiązków związanych z całością procesu inwestycyjnego.

Art. 20 określa kompetencje organów w zakresie wydawania zgody wodnoprawnej. Omawiane przepisy dotyczą konsekwencji nieuregulowanego stanu prawnego nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie zgody wodnoprawnej lub braku danych w katastrze nieruchomości pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości. Przepisy wprowadzają również limity czasowe dla organu prowadzącego postępowanie.

Art. 21 określa termin wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji inwestycji oraz organy właściwe w tych sprawach. Projekt nakłada również na organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych obowiązek zawiadomienia organu wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o wydaniu takiej decyzji w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Ponadto art. 21 projektu ustawy precyzyjnie określa termin wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co w praktyce pozwoli na skrócenie procedury wydania tej decyzji i poprzedzającej jej procedury oceny oddziaływania na środowisko.

Art. 22 określa kompetencje organu w zakresie wydania decyzji o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości dla inwestora w celu przeprowadzenia pomiarów, badań lub innych prac niezbędnych do sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych. Wprowadzone rozwiązanie umożliwia inwestorowi pozyskanie informacji koniecznych do sporządzenia dokumentacji wymaganej przepisami prawa. Brak wyżej wymienionej regulacji prowadził do konieczności podjęcia przez inwestora rokowań z właścicielami lub użytkownikami wieczystymi nieruchomości w zakresie warunków skorzystania z ich nieruchomości w celu wykonania badań, o których mowa w art. 22 ust.1 projektu ustawy.

Art. 23 wskazuje na odesłanie do przepisów w zakresie kompetencji i trybu wydawania decyzji określonej w art. 22 ustawy, doręczeń oraz konsekwencji nieuregulowanego stanu prawnego nieruchomości objętych wnioskiem. Przepis określa również termin obowiązywania decyzji wydanej na podstawie art. 22 ustawy. Dzięki regulacji możliwe będzie szybsze przygotowanie i realizacja inwestycji.

Art. 24 określa warunki i tryb na podstawie, których właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości przysługuje odszkodowanie w przypadku, gdy w wyniku

pomiarów, badań lub innych prac niezbędnych do sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych nie jest możliwe przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego. Zgodnie z art. 24 projektu ustawy inwestor, po zakończeniu pomiarów, badań lub prac, o których mowa w art. 22 ust. 1, zobowiązany został do przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego, a jeżeli takie przywrócenie nie jest możliwe, do pokrycia szkód w tym zakresie. Decyzję w zakresie odszkodowania wydaje wojewoda. Poza kosztami odszkodowania, inwestor zobowiązany jest również pokryć koszty ustalenia wysokości odszkodowania. W celu określenia warunków pokrycia kosztów ustalenia wysokości odszkodowania inwestor zawiera porozumienie z wojewodą. Sposób ustalenia wartości odszkodowania określony został w proponowanym brzmieniu art. 22 ust. 3 i 4.

Analogiczna do wprowadzanej w art. 22-24 regulacja została przewidziana w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących oraz ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych.

Art. 25 Zgodnie z art. 7 ust. 3a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755 z późn. zm., zwana dalej „ustawa - Prawo energetyczne”, podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci składa w przedsiębiorstwie energetycznym, do którego sieci ubiega się o przyłączenie, wniosek o określenie warunków przyłączenia. Warunki, jakie spełniać ma wyżej wymieniony wniosek określone są w art. 7 ust. 8d ustawy - Prawo energetyczne, zgodnie, z którym należy do niego dołączyć m. in. dokument potwierdzający tytuł prawny do korzystania z nieruchomości, na której jest planowana inwestycja określona we wniosku. Na gruncie dotychczasowego brzmienia ustawy, przedsiębiorstwa energetyczne przyjmowały, że inwestor nabywa tytuł prawny do korzystania z nieruchomości z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych staje się ostateczna. Mając na uwadze to, że uzyskanie warunków przyłączenia do sieci jest inwestorowi niezbędne już na wcześniejszym etapie, konieczne stało się zwolnienie inwestora z obowiązku dołączania do wniosku o określenie warunków przyłączenia do sieci dokumentów potwierdzających ten tytuł prawny do dysponowania nieruchomością. Inwestor zobowiązany jest zawrzeć we wniosku pozostałe elementy, o których mowa w art. 7 ust. 8d pkt 1-3 ustawy - Prawo energetyczne.

Art. 26 Projekt ustawy zakłada ułatwienia w nabywaniu nieruchomości pod inwestycje w zakresie budowy portów zewnętrznych. Przyjęcie wskazanych rozwiązań jest w pełni uzasadnione, ponieważ na etapie przygotowania inwestycji, istnieje duże podobieństwo wymaganych działań i uwarunkowań. Wynika to z charakteru obiektów powodującego m.in. ingerencję inwestycji jednocześnie w obszar dużej liczby nieruchomości będących przedmiotem prawa własności lub użytkowania wieczystego wielu podmiotów. W art. 26 ust. 3 projektu przyjęto rozwiązanie, które powinno znacznie przyspieszyć procedury administracyjne związane z przejściem terenu pod inwestycję. Ostateczna decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych będzie mogła, bowiem wywierać skutek decyzji wywłaszczeniowej. Zważywszy jednocześnie na różny zakres przedmiotowy omawianych inwestycji, decyzja odnośnie skutku w postaci wywłaszczenia nieruchomości zależeć będzie od wniosku inwestora. Przedmiotem wywłaszczenia będą wyłącznie te nieruchomości, które zostały wskazane przez wnioskodawcę we wniosku o ustalenie lokalizacji w zakresie budowy portów zewnętrznych. Art. 26 ust. 4 projektu stanowi, iż jeżeli na prawie własności lub prawie użytkowania wieczystego wywłaszczanych nieruchomości zostały ustanowione ograniczone prawa rzeczowe, to z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych stanie się ostateczna prawa, te wygasną.

Istotne znaczenie ma proponowany przepis art. 26 ust. 6 projektu, zgodnie, z którym inwestor nabędzie z mocy prawa z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych stanie się ostateczna, prawo użytkowania wieczystego wywłaszczonych nieruchomości gruntowych wraz z prawem własności budynków, urządzeń i lokali znajdujących się na tych nieruchomościach. Rozwiązanie to ma na celu przyspieszenie procedur związanych z przekazaniem wywłaszczonych nieruchomości inwestorowi.

Art. 27 wprowadza rozwiązanie dotyczące wygaśnięcia trwałego zarządu gruntów w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe oraz innych nieruchomości, które są nabywane pod inwestycje w zakresie budowy portów zewnętrznych. Przepisy określają również zasady, co do wygaśnięcia dzierżawy, najmu lub użyczenia ustanowionych na nieruchomościach przeznaczonych na inwestycje w zakresie budowy portów zewnętrznych.

Art. 27 ust. 2 projektu ustawy ma na celu zapewnienie inwestorowi możliwości nieograniczonego i niezwłocznego korzystania z nieruchomości, co do których przysługuje mu prawo użytkowania wieczystego. Proponowana regulacja daje możliwość wypowiedzenia umów jedynie w stosunku do nieruchomości, wobec których, z chwilą uzyskania przez

decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji waloru ostateczności, inwestor uzyska prawo użytkowania wieczystego. Ze względu na zakres uprawnień przysługujących najemcy, dzierżawcy albo uprawnionemu z tytułu umowy użyczenia, utrzymanie ich w stosunku do nieruchomości, wobec których inwestor nabył prawo użytkowania wieczystego, mogłoby w znaczący sposób ograniczyć możliwości zagospodarowania przez niego nieruchomości i prowadzić do utrudnienia albo niemożliwości przygotowania i prowadzenia inwestycji. W związku z tym za konieczne uznać należy wprowadzenie rozwiązania, na podstawie którego wyżej wymienione stosunki zobowiązaniowe mogą być przez inwestora wypowiedziane. Na inwestorze spoczywa obowiązek dokonania oceny tego, czy możliwa jest realizacja inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych przy jednoczesnym utrzymaniu umowy dzierżawy, najmu lub użyczenia. W przypadku stwierdzenia, że nie istnieje taka możliwość, inwestor może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 2 projektu ustawy. Jednocześnie zgodnie z art. 27 ust. 2 zd. 2, uprawnionym z umów przysługuje od inwestora odszkodowanie za straty poniesione na skutek ich wypowiedzenia. Mając na uwadze powyższe, uznać należy, że przewidziana w art. 28 ust. 2 ingerencja w, chronione w art. 21 ust. 1 oraz art. 64 ust. 1 Konstytucji, prawo własności oraz inne prawa majątkowe nie jest nadmierna w zestawieniu z celem, którego osiągnięcie ma zapewnić.

Art. 28 wprowadza przepisy szczegółowo regulujące sprawy odszkodowań; przede wszystkim wskazano sposób ustalania odszkodowania z tytułu utraty praw do nieruchomości, tj. zobowiązano organ do ustalania wartości nieruchomości według stanu nieruchomości w dniu wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych przez organ I instancji oraz według jej wartości w dniu ustalenia wysokości odszkodowania.

Art. 28 ust. 3 projektu przewiduje, iż wysokość odszkodowania będzie ustalana na podstawie operatu szacunkowego sporządzonego przez rzeczoznawcę majątkowego według stanu nieruchomości w dniu wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych przez organ pierwszej instancji oraz według jej wartości w dniu uzgodnienia wysokości odszkodowania pomiędzy wojewodą a dotychczasowym właścicielem lub użytkownikiem wieczystym nieruchomości czy też osobą posiadającą ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości albo w dniu wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Odszkodowanie to będzie podlegać waloryzacji na dzień wypłaty, według zasad obowiązujących w przypadku zwrotu wywłaszczonych nieruchomości. Powyższe

rozwiązanie jest spójne z ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami - ustawą systemowo regulującą przedmiotową problematykę.

W art. 28 ust. 4 projektu zawarto propozycję uregulowania kwestii związanych z ustalaniem odszkodowania z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych. W szczególności zaproponowano, iż jeżeli na nieruchomościach przeznaczonych pod budowę inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych ustanowione zostały ograniczone prawa rzeczowe, wysokość odszkodowania przysługującego dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu będzie zmniejszana o kwotę równą wartości tych praw. Ponadto zaproponowano, aby kwota ta wypłacana była na rzecz osób, którym przysługują ograniczone prawa rzeczowe - jako odszkodowanie z tytułu wygaśnięcia tych praw. Dodatkowo jednoznacznie wskazano, że wysokość odszkodowania przysługującego dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu wraz z odszkodowaniem z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych ustanowionych na tej nieruchomości lub na prawie użytkowania wieczystego nie będzie mogła przekroczyć wartości nieruchomości lub wartości prawa użytkowania wieczystego (art. 28 ust. 5 projektu). Jednocześnie art. 28 ust. 6 i 7 projektu regulują zasady ustalania odszkodowania za wygaśnięcie hipoteki, w ten sposób, iż jest ono ustalane w wysokości świadczenia głównego wierzytelności zabezpieczonej hipoteką, wraz z odsetkami zabezpieczonymi tą hipoteką, jednakże nieprzekraczającej wartości nieruchomości lub wartości prawa użytkowania wieczystego. Odszkodowanie to będzie zaliczane na spłatę świadczenia głównego wierzytelności zabezpieczonej hipoteką wraz z odsetkami.

Przepisy art. 28 ust. 8 i 9 projektu wskazują, że aby wysokość odszkodowania za nieruchomości przejęte pod inwestycje w zakresie budowy portów zewnętrznych odpowiadała przesłance „słusznego odszkodowania” określonej w art. 21 ust. 2 Konstytucji RP. Związane jest to m.in. z dotychczasowym orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego, w którym podnoszono, iż słuszne odszkodowanie powinno mieć charakter ekwiwalentny do wartości wyłączonego dobra. Oznacza to, że odszkodowanie powinno dawać właścicielowi bądź użytkownikowi wieczystemu możliwość odtworzenia analogicznego stanu, jaki miał przed pozbawieniem praw do nieruchomości. Gwarancji takiej nie daje ustalenie wysokości odszkodowania na poziomie równym jedynie wartości wyłączonego prawa, określonej przez rzeczoznawcę majątkowego. Odtworzenie sytuacji majątkowej sprzed wyłączenia wymaga, poza zakupem nieruchomości, także poniesienia dodatkowych kosztów związanych np.

z poszukiwaniem tej nieruchomości, podatkami i opłatami związanymi z nabyciem, czy też

przeprowadzką. W związku z tym w ust. 8 oraz 9 zaproponowano, aby wysokość odszkodowania za przejęte nieruchomości była wyższa niż ustalona przez rzeczoznawcę majątkowego w operacie szacunkowym wartości nieruchomości. Jednocześnie należy mieć na uwadze konieczność zachowania racjonalności działania ustawodawcy w zakresie określania zasad ustalania wysokości odszkodowania i właściwego wyważenia interesu publicznego i prywatnego. Dotyczy to w szczególności następstw dla budżetu państwa. Z tego też powodu zaproponowano, aby wysokość odszkodowania ustalona na podstawie wartości nieruchomości powiększana była o 5 % w przypadku, w którym dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, odpowiednio wyda tę nieruchomość lub wyda nieruchomość i opróżni lokal oraz inne pomieszczenia niezwłocznie oraz o kwotę 10.000 zł w przypadku, gdy decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych dotyczy nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym albo budynkiem, w którym wydzielony został lokal mieszkalny.

Ponadto w art. 28 ust. 11 projektu zapisano, że jeżeli przejęcie nieruchomości będzie dotyczyło przejęcia terenu, na którym zlokalizowane są obiekty infrastruktury służące wykonywaniu przez jednostki samorządu terytorialnego zadań własnych, zrealizowane przy wykorzystaniu środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub innych źródeł zagranicznych, odszkodowanie powiększa się o kwotę środków podlegających zwrotowi. Wiele spośród inwestycji jednostek samorządu terytorialnego jest albo zostało zrealizowanych przy udziale środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej. Zmiana przeznaczenia gruntu (pod taką nieruchomością jednostki samorządu terytorialnego), tj. jej przeznaczenie na inwestycję w zakresie budowy portów zewnętrznych, będzie rodziło konsekwencje finansowe dla tej jednostki. Chodzi o zwrot środków otrzymanego dofinansowania przez jednostkę samorządu terytorialnego w przypadku, gdy inwestycja nie zachowała określonej w umowie dofinansowania trwałości.

Art. 29 projektu przewiduje alternatywną, w odniesieniu do pełnego wywłaszczenia, formę nabycia praw do nieruchomości pod inwestycję w zakresie budowy portów zewnętrznych. Także w tym wypadku skutki wynikające z art. 24 będą odnosiły się wyłącznie do tych nieruchomości, które zostały wskazane przez wnioskodawcę we wniosku o ustalenie lokalizacji w zakresie budowy portów zewnętrznych. Jako najskuteczniejsze rozwiązanie uznano wydanie przez właściwy organ administracji decyzji ograniczającej prawa właściciela albo użytkownika wieczystego i dającej możliwość inwestorowi prowadzenia na tym gruncie

inwestycji. W tym zakresie wykorzystano istniejące już rozwiązania zawarte w przepisach ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami tj. w jej art. 124, z uwzględnieniem wprowadzenia pewnych zmian. Najważniejsza z nich to przyznanie kompetencji do ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości wojewodzie. Rozstrzygnięcie w tym zakresie wydawane byłoby w ramach decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych. Jednocześnie wyłączono stosowanie art. 124 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami, a co za tym idzie czasochłonną procedurę rokowań z właścicielem nieruchomości;

Art. 30 projektu ma na celu zagwarantowanie inwestorowi prawa zajęcia terenów wód płynących, dróg publicznych bądź terenów linii kolejowej na czas realizacji inwestycji. Rozwiązanie to umożliwi nieodpłatne zajęcie tych terenów na czas realizacji inwestycji, co z kolei uczyni proces realizacji inwestycji płynniejszym i znacznie go skróci. Przepis wprowadza również ułatwienia proceduralne w zakresie realizacji inwestycji, w przypadku konieczności korzystania w trakcie prowadzenia i eksploatacji inwestycji z terenów pokrytych wodami stanowiącymi własność Skarbu Państwa. Możliwość uzyskania przez inwestora decyzji regulującej warunki wykonywania przysługującego inwestorowi prawa do wejścia na grunty ma charakter subsydiarny i inwestor został w pierwszym rzędzie zobowiązany do podjęcia próby uzgodnienia warunków korzystania z przysługującego mu prawa w drodze porozumienia. Dopiero w przypadku nie zawarcia porozumienia w terminie 14 dni od otrzymania przez podmiot, o którym mowa w art. 212 ust. 1 Prawa wodnego, właściwego zarządcę drogi, właściwego zarządcę infrastruktury kolejowej lub inny podmiot zarządzający obszarem kolejowym wystąpienia inwestora, nabywa on uprawnienie do złożenia wniosku do wojewody o wydanie decyzji określającej warunki wykonywania przysługującego mu prawa do wejścia na grunty. Wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą inwestor może wystąpić do wojewody o wydanie decyzji określającej warunki wykonywania przysługującego mu prawa do wejścia na grunty, o których mowa w art. 30 ust. 1, jest związane z koniecznością zapewnienia inwestorowi możliwości przygotowania i prowadzenia inwestycji. Przedłużające się negocjacje z podmiotami, o których mowa w art. 30 ust. 1 projektu ustawy, mogą prowadzić do znacznego opóźnienia w realizacji inwestycji. Wprowadzenie subsydiarnego trybu administracyjnego pozwala na wyeliminowanie wyżej wymienionej trudności. Wydając decyzję, wojewoda bierze pod uwagę interesy inwestora, a także właściwego podmiotu, o którym mowa w art. 212 ust. 1 Prawa wodnego, zarządcy drogi, właściwego zarządcy

infrastruktury kolejowej lub innego podmiotu zarządzającego obszarem kolejowym, a także kwestię bezpieczeństwa ruchu drogowego lub transportu kolejowego. Strony postępowania są traktowane w ten sam sposób, a ich interesy oraz realizowane przez nie cele są wazone przez orzekający organ. Stronom przysługuje prawo do wniesienia odwołania od decyzji. Powyższe rozwiązania stanowią należyte zabezpieczenie interesów wszystkich stron postępowania. Wprowadzane rozwiązania należy więc uznać za adekwatne i niezbędne do realizacji celu polegającego na zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej. Podkreślić należy, że nie istnieją alternatywne rozwiązania pozwalające na osiągnięcie wyżej wymienionego celu, a przewidziana w projekcie ustawy regulacja nie stanowi nadmiernego ograniczenia w konstytucyjnie zagwarantowane prawa, np. w prawa określone w art. 21 ust. 1 oraz art. 64 ust. 1 Konstytucji.

Art. 31 nakłada na Lasy Państwowe obowiązek dokonania wycinki drzew i krzewów rosnących na nieruchomościach niezbędnych do realizacji inwestycji, zarządzanych przez ten podmiot na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach i obowiązek uprzątnięcia wyciętych drzew i krzewów. Przepisem tym niniejsza ustawa wprowadza kolejne ułatwienie w realizacji inwestycji, zobowiązując do współpracy w realizacji inwestycji, podmiot, którego współpraca jest konieczna. Koszty wycinki ponosi inwestor. Wprowadzona regulacja ma na celu umożliwienie inwestorowi sprawnego przygotowania nieruchomości do rozpoczęcia robót budowlanych. Zaproponowane rozwiązanie jest adekwatne i niezbędne do realizacji zamierzonego celu, nie istnieją alternatywne rozwiązania pozwalające na jego osiągnięcie, a przewidziane rozwiązania nie stanowią nadmiernego ograniczenia obowiązków władz publicznych wyrażonych w art. 74 ust. 1 (zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom) oraz art. 74 ust. 2 Konstytucji RP (ochrona środowiska).

Art. 32 wyłącza stosowanie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych do gruntów rolnych i leśnych objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, z uwagi na to, że większość kluczowych regulacji dotyczących inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, związanych z ochroną gruntów rolnych i leśnych zawarta jest w niniejsze ustawie;

Art. 33 wskazuje na właściwość organów w zakresie nabywania tytułu prawnego do nieruchomości;

Art. 34 zawiera odesłanie do przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;

Art. 35 wprowadza katalog przepisów zawierających konkretne ułatwienia i uproszczenia obowiązujących procedur, w szczególności administracyjnych. Większość przepisów upraszczających obecnie obowiązujące procedury dotyczy procesu budowlanego. Uproszczenia w tym zakresie są kluczowe dla procesów inwestycyjnych budowy portów zewnętrznych. Projekt ustawy powiela ułatwienia przyjęte w przepisach dotychczas obowiązujących „specustaw”. Art. 36 ust. 1 projektu nadaje natychmiastową wykonalność decyzjom administracyjnym wydawanym w związku z realizacją inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych. Istotą natychmiastowej wykonalności decyzji administracyjnych jest to, że decyzja staje się od razu wykonalna i jednocześnie stanowi tytuł egzekucyjny, a wniesienie odwołania od takiej decyzji w terminie przez jakikolwiek podmiot trzeci nie wstrzymuje wykonywania tej decyzji przez podmiot, który ją uzyskał, przystępujący na tej podstawie do realizacji poszczególnych etapów przedsięwzięć. Skuteczne przygotowanie i realizacja inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych wymaga wprowadzenia wskazanego rozwiązania, w oparciu o które, z chwilą doręczenia lub ogłoszenia o wydaniu, decyzja staje się wykonalna, a inwestor może wykonywać wynikające z niej uprawnienia. Wydana decyzja stanowi tytuł egzekucyjny, a wniesienie odwołania od takiej decyzji przez jakikolwiek podmiot nie wstrzymuje jej wykonywania, co umożliwia inwestorowi przystąpienie do kolejnego etapu realizacji przedsięwzięcia. Wprowadzono również kwalifikowane wymagania dotyczące odwołań od decyzji, obejmujące konieczność przedstawienia zarzutów przeciw decyzji, określania istoty i zakresu żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywania dowodów uzasadniających to żądanie. Ponadto projekt ustawy zakłada, że w przypadku wniesienia odwołania od decyzji, organ administracji rozpatrzy takie odwołanie w terminie 14 dni.

Wprowadzane zmiany w zakresie procedury administracyjnej mają na celu usprawnienie toczącego się postępowania i skrócenie czasu jego trwania (skrócenie terminu do wniesienia odwołania, doprecyzowanie treści odwołania, skrócenie terminów rozpoznania odwołania, ograniczenie możliwości uchylecia bądź stwierdzenia nieważności decyzji). Pomimo ograniczenia terminów i przesłanek, które mogą przesądzić o uchyleniu bądź stwierdzeniu nieważności decyzji, zauważyć należy, że zachowana została zasada dwuinstancyjności postępowania administracyjnego oraz możliwość wzruszenia wadliwej decyzji. Jednocześnie, w związku z koniecznością zapewnienia inwestorowi możliwości realizacji inwestycji, niezbędne jest ograniczenie rozstrzygnięć nadzorczych wydawanych przez organ wyższej instancji. Zaproponowane rozwiązanie należy uznać za proporcjonalne do celu, jakim jest

sprawna realizacja inwestycji służących zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 36 skraca terminy rozpatrywania skarg przez sąd administracyjny (art. 37 ust. 1 pkt 2) oraz termin rozpatrzenia skargi kasacyjnej (art. 37 ust. 2). Wyłączenie zastosowania art. 61 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi ma na celu zapewnienie inwestorowi możliwości dalszego przygotowania bądź realizacji inwestycji, pomimo wniesienia skargi do sądu. Rozwiązanie jest konieczne ze względu na priorytetowy charakter inwestycji przewidzianych w projekcie ustawy.

Art. 37 wskazuje, że nie będzie można stwierdzić nieważności ostatecznej decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych wydanej na wniosek właściwego podmiotu, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji zostanie złożony po upływie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę obiektu budowlanego. Regulację tę analogicznie stosuje się do decyzji o pozwoleniu na budowę. Zasadniczym założeniem leżącym u podstaw niniejszego rozwiązania jest jak najszersze zabezpieczenie inwestycji budowlanych związanych z budową budowy portów zewnętrznych, przed zagrożeniem wstrzymania ich realizacji, co mogłoby spowodować istotne utrudnienia w realizacji inwestycji.

Art. 38 wskazuje, że dla decyzji o pozwoleniu na budowę w zakresie budowy portów zewnętrznych stosuje się przepisy o zmianie decyzji z art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z proponowaną treścią art. 38, zgodę na zmianę ostatecznej decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wyraża wyłącznie inwestor, który wystąpił o wydanie tej decyzji, co pozwala na jej zmianę bez konieczności pozyskiwania zgody wszystkich stron postępowania. W przypadku niewprowadzenia tej regulacji, na podstawie art. 155 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, każda zmiana decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wymagałaby zgody wszystkich stron, które brały udział w postępowaniu. Należy wskazać, że w przypadku realizacji inwestycji z zakresu budowy portów zewnętrznych, z uwagi na znaczną liczbę stron postępowania, uzyskanie zgody wszystkich stron postępowania jest utrudnione, a może okazać się niemożliwe. Wprowadzana regulacja przewiduje procedurę zmiany ostatecznej decyzji

o ustaleniu lokalizacji inwestycji analogiczną do stosowanej w przypadku zmiany decyzji o pozwoleniu na budowę w trybie art. 36a ustawy – Prawo budowlane, zgodnie z którą wydanie decyzji o zmianie pozwolenia na budowę następuje na wniosek inwestora i nie jest

uzależnione od zgody pozostałych stron postępowania. Taka wykładnia tego przepisu jest podzielana przez orzecznictwo i doktrynę. Jednocześnie zauważyć należy, że strony postępowania w sprawie wydania decyzji o lokalizacji inwestycji zachowują swój status w postępowaniu dotyczącym zmiany tej decyzji, o ile postępowanie dotyczy ich interesu prawnego (co wynika wprost ze stosowania art. 28 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego przy ustalaniu zakresu stron postępowania). W szczególności strony postępowania są informowane o wszczęciu postępowania, wydawanych aktach administracyjnych i innych podejmowanych przez organ czynnościach, przysługuje im prawo udziału w postępowaniu oraz wniesienia środków odwoławczych w przewidzianych prawem przypadkach. W dodawanym projekcie ustawy art. 38 przewidziano rozwiązanie adekwatne i niezbędne do realizacji zamierzonego celu. Ponadto analiza funkcjonujących przepisów pokazała, że nie istnieją alternatywne rozwiązania pozwalające na osiągnięcie bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej. Przewidziana w projekcie ustawy regulacja nie stanowi nadmiernego ograniczenia konstytucyjnie gwarantowanych praw, np. określonych w art. 21 ust. 1 oraz art. 64 ust. 1 Konstytucji prawa własności oraz innych praw majątkowych, a także określonego w art. 45 ust. 1 Konstytucji prawa do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy przez właściwy, niezależny bezstronny i niezawisły sąd. Warto zauważyć, że analogiczna regulacja funkcjonuje na gruncie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych oraz ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu.

Art. 39 wskazuje na wyłączenia stosowania rozdziału 5 ustawy do decyzji: o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych oraz o wysokości ustalenia odszkodowań.

Art. 40 wskazuje na kompetencje wojewody w zakresie egzekucję obowiązków o charakterze niepieniężnym wynikających z decyzji: o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, o pozwoleniu na budowę dla inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości w celu wykonania badań archeologicznych, geologicznych, hydrogeologicznych lub określeniu geotechnicznych warunków posadowienia obiektu, o warunkach wykonywania przysługującego inwestorowi prawa do wejścia na grunty oraz o wycince drzew lub krzewów oraz ich uprzętnięciu.

Art. 41 wskazuje na zmiany w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 624). Zmiany wynikają z przyjęciem projektu ustawy do porządku prawnego.

Art. 42 wskazuje na zmiany w z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 i 1479). Zmiany wynikają z przyjęciem projektu ustawy do porządku prawnego.

Art. 43 wskazuje, że ustawa wchodzi w życie z upływem 14 dni od ogłoszenia.

4. Uwagi końcowe

Realizując obowiązek wynikający z art. 103 ust. 1a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, 2290 i 2486 oraz z 2018 r. poz. 107 i 398) tj. dokonania oceny przewidywanego wpływu projektu ustawy na działalność mikro - przedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców należy stwierdzić, że ustawa nie będzie wywierać wpływu na sektor przedsiębiorstw.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r., poz. 248) oraz 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (MP. z 2016 r. poz. 1006 i 1204 oraz z 2018 r. poz. 114). projekt ustawy zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Projekt ustawy nie podlega konieczności przedstawienia organom lub instytucjom Unii Europejskiej, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979).

Planuje się, że ustawa wejdzie w życie w III kwartale 2019 r.

Nazwa projektu
Ustawa o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych

Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące
Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej

Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu
Marek Gróbarczyk, Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej

Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu
Paweł Krężel, Zastępca Dyrektora Departamentu Gospodarki Morskiej, MGMIŻŚ
tel. 22 583 85 70, e-mail: SekretariatDGM@mgm.gov.pl

Data sporządzenia
13 maja 2019 r.

Źródło:

Nr w wykazie prac
UD505

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zważywszy na aktualne i spodziewane trendy rynkowe w transporcie morskim, dotyczące m.in. wykorzystywania w żegludze co raz większych jednostek pływających, mając na uwadze zapobiegnięcie swoistej peryferyzacji polskich portów morskich z tytułu braku dostosowania ich do aktualnych wymagań rynkowych – należy niezwłocznie stworzyć warunki do możliwie najsprawniejszej i najskuteczniejszej realizacji inwestycji polegających na budowie portów zewnętrznych.

Ponadto należy podkreślić, że rozwój gospodarczy wymaga dobrej infrastruktury, także tej portowej. Jest to bardzo silny i oczywisty związek. Porty zewnętrzne są niezbędne do dalszej pozytywnej stymulacji polskiej gospodarki narodowej, szczególnie w zakresie obsługi rosnącego importu i eksportu. Inwestycje te przyczynią się do pełnego wykorzystania potencjału polskiej gospodarki. Prawidłowe funkcjonowanie i rozwój wielu podmiotów gospodarczych wymaga pełnego zabezpieczenia dostaw surowców, półproduktów, komponentów do produkcji, wyrobów gotowych itp. W wielu przypadkach substytutu dla transportu morskiego nie ma. Porty stanowiły, stanowią i będą stanowić swoiste „okna na świat”. Aby mogły w pełni wypełniać tę bardzo ważną rolę – muszą być odpowiednio rozbudowane, także o składniki nowoczesnej, głębokowodnej infrastruktury w ramach portów zewnętrznych.

Ogromne znaczenie portów dla całego systemu społeczno-gospodarczego Polski podkreśla m.in. wysokość należności budżetowych z tytułu ceł, podatków i akcyzy – naliczanych w oddziałach celnych funkcjonujących na ich terenie. Zgodnie z danymi Krajowej Administracji Skarbowej, było to ok. 40,6 mld PLN za rok 2018. Dla porównania, w roku 2011 było to ok. 10,0 mld PLN. To obrazuje bardzo wysoką dynamikę wzrostu należności. Dla kolejnych wzrostów tych wartości potrzebna będzie nowoczesna, głębokowodna infrastruktura w portach.

Projekt ustawy został przygotowany w celu usprawnienia przygotowania i realizacji budowy portów zewnętrznych w ramach rozbudowy portów morskich o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej (Porty: Gdańsk, Gdynia, Szczecin – Świnoujście). Oprócz wyeliminowania zagrożenia terminowej realizacji zadań, proponowane zmiany przyczynią się do efektywnego wydatkowania środków publicznych i przyspieszenia realizacji inwestycji.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Ustawa określa zasady przygotowania, realizacji i finansowania inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych w ramach rozbudowy portów morskich o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej. Inwestycje te są potrzebne ze względu na istotny interes gospodarczy państwa. Proponowane w projekcie rozwiązania określają w szczególności:

- postępowanie poprzedzające wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę, w tym w szczególności zastąpienie konieczności uzyskania uzgodnień, pozwoleń, opinii, warunków, zgód lub stanowisk wymaganych przez przepisy odrębną procedurą uzyskania decyzji o lokalizacji inwestycji w zakresie portów zewnętrznych przez organy wskazane w projekcie ustawy, analogicznie jak w przepisach innych specustaw;
- organy wydające pozwolenie wodnoprawne oraz decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia;
- organy oraz termin wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji;
- zasady nabywania tytułu prawnego do nieruchomości oraz wypłaty odszkodowań;
- organy zarządzające mieniem powstałym w wyniku realizacji inwestycji;

Wszelkie kwestie związane z oddziaływaniem na środowisko, w tym oddziaływaniem na obszary NATURA 2000 zostaną rozstrzygnięte w toku oceny oddziaływania na środowisko w ramach decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

wydawanych dla inwestycji, co gwarantuje realizację inwestycji w sposób zgodny z wymogami ochrony środowiska.

Rozwiązania zaproponowane w ustawie umożliwią wybudowanie portów zewnętrznych w najkrótszym możliwym terminie. W rezultacie nastąpi m.in. lepsze wykorzystanie potencjału portów, dostosowanie ich do coraz bardziej wymagających warunków rynkowych, a także trwałe umocnienie ich pozycji na Bałtyku.

W ramach działań inwestycyjnych planuje się rozbudowę portów o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej w Gdańsku, Gdyni i Świnoujściu (Port Centralny w Gdańsku, Port Zewnętrzny w Gdyni oraz głębokowodny terminal kontenerowy w Świnoujściu).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Problem wynika ze specyfiki prawa krajowego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Organy administracji publicznej	<p>1. Wojewoda Pomorski, Wojewoda Zachodniopomorski.</p> <p>2. minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa minister właściwy do spraw środowiska</p> <p>3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego oraz wojewódzcy inspektorowie nadzoru budowlanego,</p> <p>4. Minister właściwy do spraw: zdrowia, gospodarki morskiej, gospodarki wodnej, energii, gospodarki, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, spraw wewnętrznych, rozwoju regionalnego, Minister Obrony Narodowej; dyrektorzy urzędów morskich; wójtowie, burmistrzowie, prezydenci miast; zarządy województwa, zarządy powiatów; organy właściwe w sprawach terenów zagrożonych osuwaniem mas ziemnych; organy właściwe w sprawach ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz melioracji wodnych; komendanci wojewódzcy Państwowej Straży Pożarnej; konserwatorzy zabytków; Prezes</p>		<p>1. Projekt wprowadza nową regulację w zakresie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych.</p> <p>Nadane zostaną nowe uprawnienia wojewodom w zakresie wydawania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, decyzji o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości w celu wykonania prac, o których mowa w projekcie ustawy, decyzji o przyznaniu odszkodowania w przypadkach przewidzianych w ustawie, decyzji stwierdzających nabycie przez inwestora prawa użytkowania wieczystego nieruchomości, decyzji o ustaleniu sposobu wykonywania przez inwestora prawa korzystania z nieruchomości w stosunku do gruntów Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy oraz objętych obszarem kolejowym oraz decyzji ustalającej termin i warunki wycięcia drzew przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe.</p> <p>Wskazać należy, że część decyzji przewidzianych w projekcie ustawy wydawana będzie przez wojewodę jedynie wówczas, gdy nie jest możliwe zawarcie porozumienia pomiędzy inwestorem, a podmiotem, któremu przysługują prawa do nieruchomości. W związku z tym, że wojewoda został wskazany jako organ właściwy do wydawania decyzji w określonych w projekcie ustawy sprawach, to na nim spoczywać będą obowiązki związane z prowadzeniem postępowania administracyjnego taki jak zawiadomienie o wszczęciu</p>

	<p>Urzędu Lotnictwa Cywilnego, dyrektorzy parków narodowych.</p> <p>5. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie.</p> <p>6. Generalny Dyrektor Ochrony, regionalni dyrektorzy ochrony środowiska.</p>		<p>postępowania, podejmowanych przez organ czynnościach i wydawanych rozstrzygnięciach. Na podstawie projektu ustawy, wojewoda jest również organem egzekucyjnym prowadzącym egzekucję obowiązków niepieniężnych, wynikających z decyzji wymienionych w projekcie ustawy. Wojewoda jest również właściwy do wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych. Nie wpłynie to istotnie na zakres działania wskazanych organów. Wojewodowie posiadają już na podstawie obowiązujących przepisów kompetencje do wydawania decyzji o pozwoleniu na budowę w obszarach morskich RP, pasie technicznym oraz portach i przystaniach morskich. W decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych wojewoda orzeka również o usunięciu drzew lub krzewów znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją.</p> <p>2. Stosownie do brzmienia przepisów projektu ustawy, organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody jest minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, z zastrzeżeniem, że organem wyższego stopnia w sprawie odwołania od decyzji o pozwoleniu na budowę jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, a w przypadku decyzji regulującej kwestię usunięcia drzew z nieruchomości - minister właściwy do spraw środowiska. Rozszerzenie kompetencji ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa jest analogiczne do rozszerzenia kompetencji wojewody</p> <p>3. Wojewódzcy inspektorzy nadzoru budowlanego będą zgodnie z projektem ustawy organami właściwymi do wydania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie strategicznej inwestycji w sektorze naftowym oraz przeprowadzenia obowiązkowej kontroli obiektów budowlanych. Główny Inspektor</p>
--	---	--	--

			<p>Nadzoru Budowlanego zostanie wskazany jako organ wyższego stopnia w sprawie o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym oraz decyzji o pozwoleniu na użytkowanie tej inwestycji</p> <p>4. Wskazane organy realizują zadania według swojej właściwości. Opinie, które będą wydawane przez wskazane organy zastępują uzgodnienia, pozwolenia, opinie, zgody bądź stanowiska, które są wymagane odrębnymi przepisami dla lokalizacji inwestycji. Nie wpłynie to istotnie na zakres działania wskazanych organów. Wskazane proces opiniowania zastępuje dotychczas prowadzone postępowania administracyjne, co będzie miało pozytywny wpływ na skrócenie procesu inwestycyjnego. Wskazane podmioty wydają opinie w terminie 21 dni. W projektowanych przepisach zaproponowany został tryb milczącego załatwienia sprawy. Niewydanie opinii w tym terminie traktuje się jako brak zastrzeżeń do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych ma to istotne znaczenie dla skrócenia procesu uzgadniania lokalizacji inwestycji. Przygotowanie inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych wymaga wszczynania szeregu nieskoordynowanych ze sobą postępowań administracyjnych, których ostateczne i prawomocne zakończenie może trwać nawet kilkanaście miesięcy. Dlatego projekt ustawy przewiduje uproszczoną procedurę przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie portów zewnętrznych (21 dniowy termin na wydanie opinii oraz tryb milczącego załatwienia sprawy).</p> <p>5. Projekt ustawy wprowadza zmiany w sposobie prowadzenia postępowania w sprawie wydania zgody wodnoprawnej (modyfikacje dotyczą m. in. sposobu zawiadamiania stron oraz ustalania stanu prawnego nieruchomości). Zmiany mają na celu usprawnienie prowadzenia postępowania.</p>
--	--	--	---

			6. Na podstawie projektu ustawy regionalni dyrektorzy ochrony środowiska są organami właściwymi w zakresie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zaś Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska jest organem wyższego stopnia.
Podmioty wykonujące prawa właścicielskie w stosunku do wód publicznych stanowiących własność skarbu państwa	Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie oraz minister właściwy ds. gospodarki morskiej i żeglugi śródlądowej		Ograniczenie korzystania z nieruchomości na czas realizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych na podstawie porozumienia z inwestorem bądź decyzji wojewody.
Zarządcy infrastruktury kolejowej i drogowej	Nieokreślona		Ograniczenie korzystania z nieruchomości na czas realizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych na podstawie porozumienia z inwestorem bądź decyzji wojewody.
Właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości, posiadacze ograniczonych praw rzeczowych	Nieokreślona,	Opracowanie własne	Ustawa będzie oddziaływała również na właścicieli nieruchomości, użytkowników wieczystych nieruchomości oraz osoby, którym przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości, na obszarze których zostanie zlokalizowana infrastruktura portów zewnętrznych. Osobom tym przysługiwać będzie odszkodowanie w wysokości uzgodnionej z inwestorem. Z uwagi to, że realizacja inwestycji będzie głównie prowadzona w obszarach morskich RP oddziaływanie na wskazane podmioty będzie minimalne.
Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe			Wskazany podmiot jest zobowiązany do wykonania wycinki drzew i krzewów z nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych. Dyrektor właściwej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych jest zobowiązany do wydania opinii w przedmiocie wniosku o lokalizację inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych.
Zarządy Morskich Portów Gdynia, Gdańsk, Szczecin i Świnoujście.	3		Stworzenie warunków do sprawnego realizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych. Projektowane zapisy ułatwią inwestorom nabywanie praw do nieruchomości niezbędnych do przygotowania i prowadzenia inwestycji i umożliwią im korzystanie z nich w zakresie

			niezbędnych do prowadzenia inwestycji.
Urzędy morskie	2		Stworzenie warunków do sprawniej realizacji inwestycji w zakresie budowy infrastruktury dostępowej do portów zewnętrznych. Projektowane zapisy ułatwią inwestorom nabywanie praw do nieruchomości niezbędnych do przygotowania i prowadzenia inwestycji i umożliwią im korzystanie z nich w zakresie niezbędnych do prowadzenia inwestycji.
Podmioty działające w sektorze turystyki i gospodarki morskiej społeczność lokalna	Nieokreślona		Ze względu na realizację inwestycji na obszarach morskich RP należy wskazać na pozytywne oddziaływanie na sektor turystyczny (zwiększenie ruchu turystycznego) oraz gospodarki morskiej (zwiększenie możliwości przeładunkowych w portach morskich, zwiększenie zatrudnienia w portach). Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na rybołówstwo.
Morska energetyka wiatrowa	Nieokreślona		Brak wpływu na podstawie ustawy o obszarach morskich RP i administracji morskiej zakazuje się wznoszenia i wykorzystywania elektrowni wiatrowych na morskich wodach wewnętrznych i morzu terytorialnym.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt procedowany w trybie odrębnym – brak konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2019 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
PFRON	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
URE	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
PFRON	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
URE	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	Inwestycje w zakresie budowy portów zewnętrznych zostaną sfinansowane ze środków własnych Zarządów Morskich Portów Gdynia, Gdańsk, Szczecin i Świnoujście lub innych środków. Istotną rolę w zakresie finansowania inwestycji powinno odgrywać zaangażowanie kapitału prywatnego w realizację inwestycji infrastrukturalnych w ramach uregulowanej formuły Partnerstwa Publiczno-											

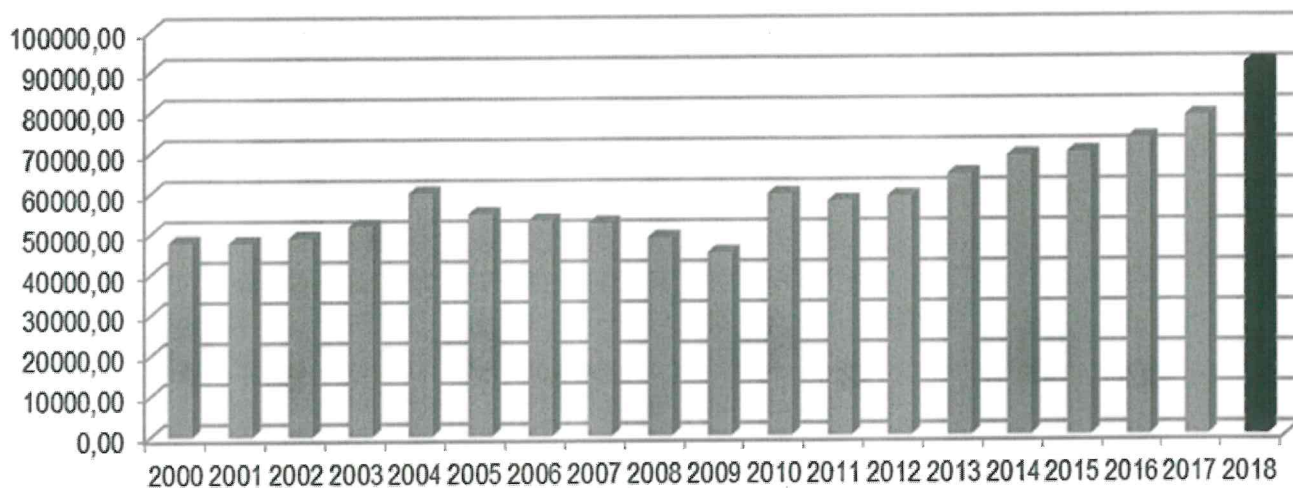
	<p>Prywatnego.</p> <p>Inwestycje w zakresie infrastruktury zapewniającej dostęp do portów zostaną sfinansowane ze środków z budżetu państwa w ramach limitu środków planowanych corocznie w ustawie budżetowej dla części 21 – Gospodarka Morska., co nie wyłącza finansowania tych inwestycji ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.</p>
<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>	<p>Przyjęcie ustawy będzie powodować nieznaczne wydatki budżetu państwa w przypadku realizacji inwestycji. W chwili obecnej nie jest możliwe określenie skutków dla budżetu państwa w poszczególnych latach.</p> <p>W ramach koncepcji rozbudowy poszczególnych portów nie przewiduje się skutków dla budżetu państwa związanych z rozwiązaniem umów o dofinansowanie lub niezachowanie trwałości projektów realizowanych na terenach przechodzących na własność skarbu państwa.</p> <p>Inwestycje w zakresie budowy portów zewnętrznych w większości będą realizowane w polskich obszarach morskich. Jednocześnie należy wskazać, że na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. (Dz.U.2017.1933 j.t.) o portach i przystaniach morskich Art. 4a. 1. Podmiot zarządzający portem lub przystanią morską ma prawo do nieodpłatnego ustanowienia na jego rzecz użytkownika wieczystego gruntu powstałego na obszarach morskich znajdujących się w granicach portów lub przystani morskich, jeżeli koszty jego powstania nie zostały pokryte ze środków budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego. Ponadto zgodnie z orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 1 grudnia 2015 r. (I ACa 663/15), LEX nr 2023679, Prawo użytkowania wieczystego zgodnie z art. 238 k.c. jest prawem odpłatnym, a art. 71 ust. 1 i ust. 4 u.g.n. doprecyzowuje, na czym polega przedmiotowa odpłatność, a więc że użytkownik wieczysty jest zobowiązany do uiszczenia pierwszej opłaty oraz opłat rocznych. Tym samym przez sformułowanie nieodpłatność należy rozumieć brak obowiązku poniesienia kosztów z tytułu pierwszej opłat oraz opłat rocznych, a więc zwolnienie ze wszystkich opłat. Większość gruntów na których prowadzone będą inwestycje to grunty skarbu państwa w związku z tym nie przewiduje się znacznych kosztów związanych z wywłaszczeniem. Szacunkowe wyliczenie powierzchni gruntu do wywłaszczenia w ramach budowy głębokowodnego terminala kontenerowego w Świnoujściu wynosi ok. 840m² W związku z tym wydatki z tytułu wywłaszczenia gruntów mogą być na nieznacznym poziomie 126 tys. zł.</p> <p>Cenę za metr kwadratowy gruntu ustalono na 150 zł za m². Wyliczenie zostało wykonane na podstawie danych z Zarządu Morskich Portów Szczecin-Świnoujście, dalej „ZMPSiŚ”.- Nabycie prawa wieczystego użytkowania przez ZMPSiŚ SA gruntu o powierzchni ca 61,5 ha wiąże się z pierwszą opłatą (szacowana opłata 13 900 000 – 23 000 000 zł, potem corocznie opłata z tytułu wieczystego użytkowania ca 280 000 – opłaty te stanowią koszt ZMPSiŚ SA, a przychód właściciela gruntu - Skarbu Państwa.</p> <p>W ramach obecnej koncepcji budowy Portu Centralnego w Gdańsku oraz Portu Zewnętrznego w Gdyni przewiduje się wywłaszczenia gruntów na poziomie minimalnym.</p>

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

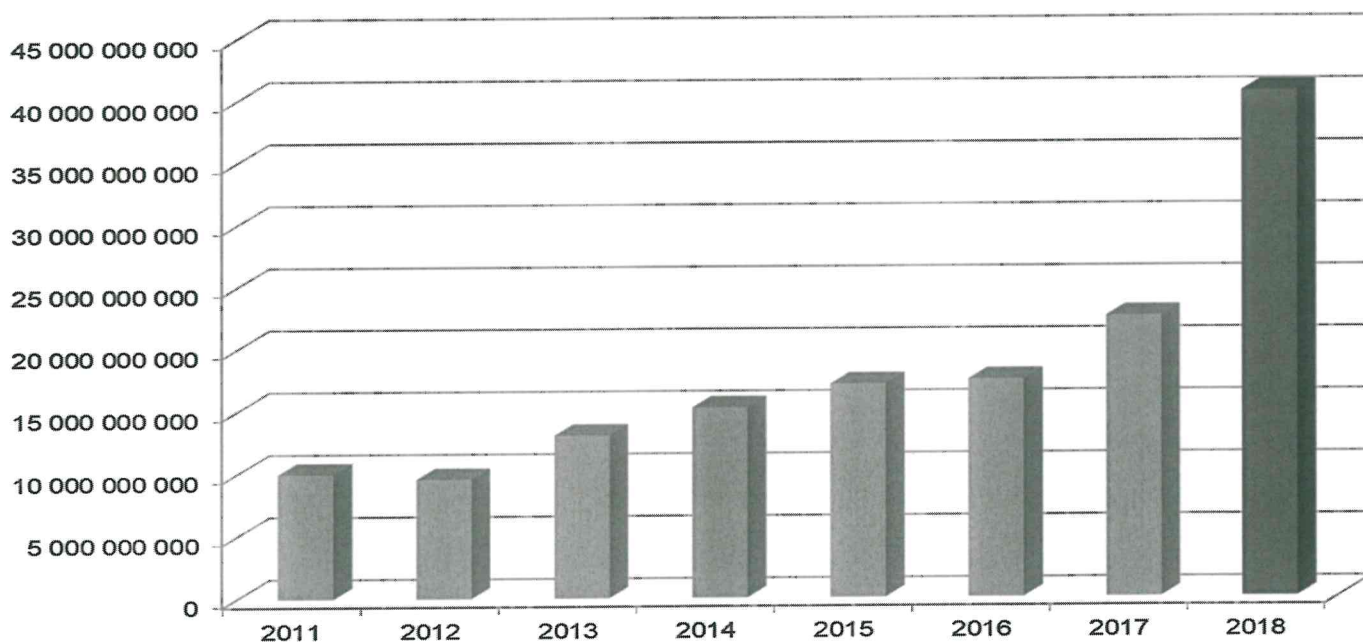
		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2019 r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Rozbudowa portów przyczyni się do prawidłowego funkcjonowania i rozwoju wielu podmiotów gospodarczych na ich zapleczu, m.in. poprzez pełne zabezpieczenie dostaw niezbędnych surowców, komponentów do produkcji itp.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Rozbudowa portów stanowić będzie pozytywny impuls do rozwoju przedsiębiorczości.						

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Rozbudowa portów pozytywnie oddziaływać będzie na sferę społeczną, rodziny, gospodarstwa domowe. Inwestycje w portach służyć będą obsłudze w nich większych wolumenów ładunków, co wiąże się z dodatkową i lepiej płatną pracą.
Niemierzalne	-	-
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwrotnej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: Projekt ma na celu usprawnienie przygotowania i realizacji budowy portów zewnętrznych.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Pośrednio będzie pozytywny wpływ na rynek pracy, za sprawą rozbudowy portów. Zarówno w procesie budowy, jak i późniejszej eksploatacji będzie zapotrzebowanie na dodatkowych pracowników w portach.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Lepsze wykorzystanie potencjału portów Gdynia, Gdańsk oraz Szczecin - Świnoujście, zwiększenie ich zdolności przeładunkowych, a także dostosowanie do aktualnych wymagań rynkowych. W rezultacie nastąpi zapobiegnięcie ich swoistej peryferyzacji z tytułu braku nowoczesnej, głębokowodnej infrastruktury portowej i braku pełnego dostosowania do obsługi największych jednostek pływających. Ponadto, nastąpi przyspieszenie rozwoju społeczno – gospodarczego (zarówno w skali mikro, jak i makro).	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wejście w życie ustawy w III kwartale 2019 r. umożliwi stworzenie warunków do realizacji inwestycji.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów następować będzie w ramach monitorowania realizacji „Programu rozwoju polskich portów morskich do roku 2020 (z perspektywą do 2030 roku)”, tj. strategicznego dokumentu rządowego poświęconego problematyce funkcjonowania i rozwoju polskich portów morskich. Monitorowanie odbywać się będzie okresowo.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
- załącznik		

OBROTY ŁADUNKOWE W POLSKICH PORTACH MORSKICH [TYS. TON]

NALEŻNOŚCI CELNO-PODATKOWE [CŁO, VAT, AKCYZA] - PLN

Warszawa, 4 kwietnia 2019 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.407.2019 / 2/dk
dot.: KRM-10-44-19 z 03.04.2019 r.

Pan
Mariusz Skowroński
Sekretarz Komitetu Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Należy zwrócić uwagę, że realizacja inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, o których mowa w projekcie ustawy jest objęta zakresem *dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko*. Art. 11 ust. 1 ww. dyrektywy, w świetle art. 9 ust. 4 konwencji z Aarhus, zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia członkom „zainteresowanej społeczności” skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości, co oznacza, że powyższe jednostki, wnosząc odwołanie lub skargę na decyzję administracyjną, muszą mieć również zapewnioną możliwość zwrócenia się do sądu lub właściwego organu o zarządzenie środka tymczasowego, tak aby kwestionowane działania mogły zostać przerwane i aby zapobiec wynikającemu z nich zagrożeniu dla środowiska. Powyższy wymóg znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości UE, który orzekł, że *sąd krajowy rozpatrujący spór, który podlega prawu Unii, winien mieć możliwość zarządzenia środków tymczasowych w celu zapewnienia całkowitej skuteczności przyszłemu orzeczeniu w przedmiocie istnienia uprawnień dochodzonych na podstawie prawa Unii* (zob. wyrok w sprawie C-416/10 *Križan*, pkt 107 i przytoczone tam orzecznictwo).

Ze względu na całokształt przepisów regulujących proces inwestycyjny oraz niektóre ograniczenia wynikające z projektu ustawy możliwość uzyskania przez członków „zainteresowanej społeczności” skutecznego środka odwoławczego w przypadku zakwestionowania decyzji związanych z realizacją inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych może zostać uznana za niewystarczającą i niespełniającą warunków wynikających z art. 11 ust. 1 dyrektywy OOS oraz orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości.

Należy bowiem mieć na uwadze, że chociaż co do zasady uprawnienia członków „zainteresowanej społeczności” są zagwarantowane przepisami ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej „ustawa ooś”), w szczególności w art. 44 tej ustawy, to jednak uprawnienia te doznają znaczących ograniczeń. Po pierwsze decyzjom o środowiskowych uwarunkowaniach nadawany jest rygor natychmiastowej wykonalności, co oznacza, że wniesienie środka odwoławczego przeciwko tej decyzji nie ma skutku zawieszającego w odniesieniu do następczej decyzji inwestycyjnej. Po drugie, zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych nie jest możliwe składanie wniosków o zawieszenie wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ponieważ jest ona decyzją pośrednią, którą nie zatwierdza się realizacji przedsięwzięć.

W związku z tym jedyną możliwością uzyskania skutecznego środka odwoławczego byłoby podważenie decyzji inwestycyjnej (w tym przypadku decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych). Na przeszkodzie temu jednak stoi kilka ograniczeń.

Po pierwsze, art. 36 ust 1 projektu stanowi, że decyzje administracyjne, o których mowa w tej ustawie, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Po drugie, art. 36 ust. 7 wyłącza możliwość wstrzymania wykonania decyzji w postępowaniu administracyjnym w sprawie stwierdzenia nieważności.

Po trzecie, projekt ustawy wprowadza dodatkowe ograniczenia w zakresie możliwości zastosowania nadzwyczajnego środka, jakim jest stwierdzenie nieważności decyzji. Zgodnie z art. 38 ust. 1 nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę. Z kolei art. 38 ust. 2 projektu stanowi, że w przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, sąd administracyjny po upływie 30 dni od dnia rozpoczęcia budowy może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wyszczególnionych w art. 145 lub 156 Kodeksu postępowania administracyjnego. Nie jest zatem możliwe wyeliminowanie wadliwej decyzji z obrotu prawnego po upływie wskazanego terminu.

Po czwarte, w przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję o ustaleniu lokalizacji w zakresie budowy portów zewnętrznych nie jest możliwe wydanie przez sąd postanowienia o wstrzymaniu wykonania tej decyzji ponieważ art. 37 ust. 1 projektu ustawy wyłącza stosowanie 61 § 3 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

W powyższym kontekście zwracam uwagę, że Komisja Europejska skierowała do Polski zarzuty formalne, a następnie uzasadnioną opinię na podstawie art. 258 TFUE w przedmiocie zgodności z art. 11 ust 1 dyrektywy 2011/92/UE przepisów ośmiu tzw. specustaw (naruszenie nr 2016/2046). Komisja podniosła, że możliwość uzyskania przez „zainteresowaną społeczność” skutecznego środka odwoławczego w procedurze odwoławczej przed sądem w przedmiocie zezwolenia na inwestycję na mocy specustaw jest iluzoryczna i praktycznie niemożliwe jest uzyskanie środka odwoławczego, ponieważ sądy nie mogą skorygować błędnych decyzji. Istnieje ryzyko, że Komisja zakwestionuje także przedmiotowe przepisy projektu ustawy w trybie postępowania na podstawie art. 258 TFUE ze względu na ich skutki wynikające z całego kontekstu prawnego dotyczącego procesu inwestycyjnego.

Należy zatem liczyć się z ryzykiem objęcia również tej specustawy dotyczącej przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych zakresem postępowania naruszeniowego prowadzonego przez Komisję Europejską, a w konsekwencji także z ryzykiem

skierowania przez Komisję skargi przeciwko Polsce do Trybunału Sprawiedliwości UE i wyrokiem niekorzystnym dla Polski. Wykonanie wyroku, który potwierdzi niezgodność usprawnień proceduralnych zawartych w specustawach z dyrektywą 2011/92/UE oznaczać będzie konieczność wprowadzenia fundamentalnych zmiany w całym systemie procedur inwestycyjnych.

W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem powyższej uwagi.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Winiarczyk
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pan Marek Gróbarczyk

Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
DEPARTAMENT INFRASTRUKTURY

Warszawa, dn. 10.05.2019 r.

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
WYDZIAŁ KANCELARII JAWNYCH

Nr. 2243/DI

2019-05-10

XXXIII

XXXII

DYREKTOR
DEPARTAMENTU GOSPODARKI MORSKIEJ
MINISTERSTWA GOSPODARKI MORSKIEJ
I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ
Pani Katarzyna KRZYWDA

e-mail: katarzyna.krzywda@mgm.gov.pl

Dotyczy: projektu ustawy o inwestycjach w zakresie budowy portów wewnętrznych.

Szanowna Pani Dyrektorko,

Nawiązując do ustaleń spotkania w dniu 08.05.2019 r. w siedzibie Ministerstwa Obrony Narodowej, z udziałem przedstawicieli Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, w sprawie przeformułowania¹ zgłoszonych i nie przyjętych przez projektodawcę uwag Ministerstwa Obrony Narodowej do projektu ustawy o inwestycjach w zakresie budowy portów wewnętrznych, poniżej przedstawiam przeformułowane i uzgodnione z Departamentem Prawnym MON² uwagi.

1. Uwagi nr 2 Ministra Obrony Narodowej, wskazana w „Roboczych ustaleniach Stałego Komitetu Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 2019 r.”, została przeformułowana i otrzymała nowe brzmienie, tj.:
w art. 1 po ust. 1 proponuje się dodać ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Planowanie, przygotowanie i realizacja inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, w tym postępowania z nimi związane, nie mogą naruszać potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa.”
2. Uwaga nr 3 Ministra Obrony Narodowej, wskazana w „Roboczych ustaleniach Stałego Komitetu Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 2019 r.”, została przeformułowana i otrzymała nowe brzmienie, tj.:
w art. 9 w ust. 1 po pkt. 13) proponuje się dodać pkt 14) w brzmieniu:
„14) warunki i wymagania wynikające z potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa.”

Równocześnie informuję, że w związku z uzgodnieniem i przyjęciem, przez Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, propozycji dodania w art. 9 w ust. 1 nowego pkt 14) w ww. brzmieniu, Ministerstwo Obrony Narodowej odstępuje od zgłoszonej uwagi dotyczącej dodania po art. 6 nowego art. 6a.

Z wyrazami szacunku,

DYREKTOR

wz. plk Jerzy KROTLA

¹ zgodnie z ustaleniami Stałego Komitetu Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 2019 r. (wch. nr 6799/DP z dnia 12.04.2019 r.)

² pismo nr 2654/19 z 09.05.2019 r.

Rozdzielnik /SI ARCUS/:

- Sekretarz Stanu w MON, Pan Tomasz Zdzikot
- Dyrektor Biura Ministra Obrony Narodowej, Pan Wojciech Stępień
- Dyrektor Departamentu Prawnego MON, Pani Jolanta Wasiluk

Wyk. A, Gardzielik tel. 261-874-331 .

Data utworzenia 2019-05-10, T-15/27

M:\AEG_DI\ZN\Gardzielik\Polskie obszary morskie\2019.05.09 projekt ustawy o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych [MGMiŻŚ].docx

MINISTER OBRONY NARODOWEJ
Nr 200/481/19/MLe

Warszawa, dnia 9 kwietnia 2019 r.

PILNE

SEKRETARZ
STAŁEGO KOMITETU RADY MINISTRÓW

Pan Mariusz SKOWROŃSKI

Stanisław Janek Sekretaria,

W nawiązaniu do pisma z dnia 4 kwietnia br., przy którym przesłano uwagi resortu obrony narodowej do *projektu ustawy o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych (KRM-10-44-19)*, skierowanego do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów, uprzejmie informuję, iż podtrzymuję dotychczasowe stanowisko oraz w uzupełnieniu przedstawiam następujące propozycje:

- 1) w art. 1 **po ust. 1** proponuje się dodać ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Przy planowaniu, przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, w tym w postępowaniach z nimi związanymi, uwzględnia się potrzeby obronne państwa.”.

Projekt ustawy w swoich postanowieniach całkowicie pomija, poza określeniem obowiązku uzyskania stosownych opinii Ministra Obrony Narodowej na etapie uzyskiwania decyzji o ustaleniu lokalizacji zamierzenia, kwestie ochrony interesu obronności państwa. Obszar lokalizacji budowy portów zewnętrznych może obejmować nieruchomości i wody morskie użytkowane przez Siły Zbrojne RP (np. porty morskie, poligony morskie) a planowane inwestycje mogą znacząco oddziaływać na realizowanie przez nie zadań obronnych, a nawet uniemożliwić ich wykonywanie w sytuacji zagrożeń zewnętrznych lub katastrof, czego przykładem mogą być wnioski z analizy wstępnej koncepcji budowy portu zewnętrznego w Gdyni. Projektowane regulacje prawne nie gwarantują uwzględnienia opinii Ministra Obrony Narodowej, a niezależnie od nich, np. zgodnie z art. 7 ust. 3 projektu – z chwilą doręczenia zawiadomienia o wszczęciu

postępowania o ustalenie lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, powstają niekorzystne dla realizacji inwestycji obronnych (ale też remontów) rozstrzygnięcia, polegające na zakazie wydawania, na obszarze objętym wnioskiem o ustalenie ww. lokalizacji, decyzji administracyjnych dotyczących pozwolenia na budowę, o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego i innych wymienionych w pkt 2 - 4 tego ustępu.

W przypadkach kiedy możliwe są rozwiązania kompromisowe, np. w wyniku odtworzenia infrastruktury wojskowej w innym miejscu lub przeformowania systemu obronnego, niezbędny będzie znaczny czas na ich dokonanie, a tym bardziej zapewnienie stosownych środków finansowych na ten cel, co winno zostać odpowiednio zagwarantowane, a postępowania związane z przygotowaniem i realizacją inwestycji związanej z budową portu zewnętrznego, w takich przypadkach - prawie do tego czasu oddalone (zawieszono).

Analizując powyższe przykłady, resort obrony narodowej uznaje za zasadne wprowadzenie w przepisach ogólnych projektowanej ustawy proponowanego ustępu 1a;

- 2) po art. 6 proponuje się **dodać art. 6a** w brzmieniu:

„Art. 6a. Odmawia się wydania decyzji, o której mowa w art. 4 ust. 1, jeżeli jej wydanie spowodowałoby wystąpienie zagrożenia dla obronności i bezpieczeństwa państwa.”

Celowość wprowadzenia proponowanego przepisu wynika z argumentów przywołanych na wstępie i służy stworzeniu jednoznacznej podstawy prawnej dla organu wydającego decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych do odmowy jej wydania w przywołanym przypadku. Przepis ten, jest również spójny z analogicznym rozwiązaniem zawartym w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;

- 3) w art. 7 po ust. 3, proponuje się **dodać ust. 3a** w brzmieniu:

„3a. Przepisy ust. 3 pkt 2-4 nie dotyczą postępowań, których przedmiotem są niezbędne do realizacji zamierzenia służące obronności i bezpieczeństwu państwa.”

Zwraca się uwagę, że z dniem doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania o wydanie decyzji o lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, w przypadku objęcia obszarem lokalizacji inwestycji także obszarów użytkowanych przez resort obrony narodowej (czy to obszarów morskich, w których funkcjonować może infrastruktura wojskowa, czy lądowych, w tym związanych z funkcjonowaniem portów wojennych), stosowanie przepisów art. 7 ust. 3 pkt 2 - 4 projektowanej ustawy może skutecznie zablokować realizację inwestycji niezbędnych dla obronności państwa i doprowadzić do osłabienia jego systemu obrony. Zwłaszcza, że nie będzie wiadomo, czy objęcie lokalizacją budowy portu zewnętrznego obszarów użytkowanych przez Siły Zbrojne RP, w konsekwencji zamierzeń inwestora zewnętrznego portu morskiego,

skutkować będzie w rzeczywistości niemożliwością dalszego funkcjonowania infrastruktury wojskowej na tym obszarze.

Ze względu na szczegółowość projektowanych przepisów odnoszących się do kolejnych etapów przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie budowy portów zewnętrznych, MON nie zgłasza dalszych propozycji, ponieważ wydaje się, że wnikliwe rozpatrzenie wniosku inwestora przez Ministra Obrony Narodowej (pomimo stosunkowo krótkiego terminu na przedstawienie opinii – 14 dni) oraz uwzględnienie proponowanych powyżej przepisów, pozwoli na zabezpieczenie interesów obronności państwa.

Jednakże istnieje obawa (z uwagi np. na to, że przepisy dotyczące nabywania tytułu prawnego do nieruchomości na rzecz budowy portu zewnętrznego również nie uwzględniają ochrony nieruchomości przeznaczonych na cele wojskowe), iż w indywidualnych przypadkach mogą powstawać konflikty z interesami obronności państwa także w tym obszarze. Stąd też zasadnym jest, aby realizacja inwestycji była możliwa dopiero po uregulowaniu wszelkich spraw związanych z zapewnieniem obronności państwa.

Reasumując, bez uwzględnienia uwag i propozycji zawartych w niniejszym piśmie oraz piśmie z dnia 4 kwietnia br., przedstawiony do zaopiniowania projekt ustawy nie daje wystarczających narzędzi prawnych do ochrony interesów obronności państwa.

Z porównaniem

z up. Tomasz ZDZIKOT
SEKRETARZ STANU

Do wiadomości:

Pan Marek GRÓBARCZYK – Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej

M.L. 261 870 058

T1/28/II

